

Tủ Sách Bảo Anh Lạc 32

**VĂN HÓA ĐẶC SẮC CỦA
NƯỚC NHẬT BẢN**

*****

*Exploring The Unique
Culture Of Japan*

(Song ngữ: Việt-Anh Thích Nữ Giới Hương)

Nhà Xuất Bản Hồng Đức

Huong Sen Buddhist Temple
19865 Seaton Avenue,
Perris, CA 92570, USA
Tel: 951-657-7272 , Cell: 951-616-8620
Email: huongsentemple@gmail.com,
thichnugioihuong@yahoo.com
Facebook:<https://www.facebook.com/huongsentemple>
Web: www.huongsentemple.com

LỜI GIỚI THIỆU

Nhật Bản là một đất nước rất đặc biệt với quần thể sáu ngàn đảo nhỏ (Wikipedia). Đảo Honshu, Kyushu, Shikoku và Hokkaido xinh đẹp với những cánh rừng bạt ngàn hoa đào diễm lệ kiêu sa soi mình theo ven suối non xanh. Chẳng những nước Nhật sở hữu cảnh trí hữu tình mà ngay cả tôn giáo, ngôn ngữ, sắc phục, thực phẩm và con người Nhật Bản cũng toát lên một nét gì đó rất độc đáo riêng biệt.

Cuốn sách song ngữ Anh-Việt: “Văn Hóa Đặc Sắc của Nước Nhật Bản - Exploring Japan” sẽ giúp độc giả khám phá Nhật Bản, để nâng cao hiểu biết về một nền văn hóa đặc sắc, thâm trầm, tinh tế và thiên vị.

Xin trân trọng giới thiệu cùng quý độc giả.

Một sáng tinh sương, ngày 28/10/2019

Hương Sen Press, USA

Kỳ này Công ty Đặng Lê, Sài gòn, tổ chức tour viếng thăm Miền Trung Nhật Bản như thủ đô Tokyo, núi Phú Sĩ (Fuji), thành phố Kyoto và Osaka. Phái đoàn gồm có 30 vị trong đó có 19 chư tôn đức tăng ni như Thượng tọa Thiện Hảo (trưởng đoàn), TT Tâm Hiếu, TT Lệ Thọ, TT Nguyên Sĩ, TT Phước Chí, TT Trung San, Sư Bà Như Cảnh, Ns Hạnh Quang, Ns Giới Hương, vv...và 11 vị là Phật tử. Thời gian đi từ ngày 17/10/2017 đến 22/10/2017 vì tháng 10 là bắt đầu mùa thu, nên nhiều nơi lá bắt đầu đã chuyển màu đỏ vàng, nên tour này được công ty gọi là *Japan - Điểm đến mùa thu lãng mạn*. Chúng tôi đã học rất nhiều trong chuyến du hành tâm linh này, nên bài viết này được gọi là *Văn Hóa Đặc Sắc của Nước Nhật Bản*.

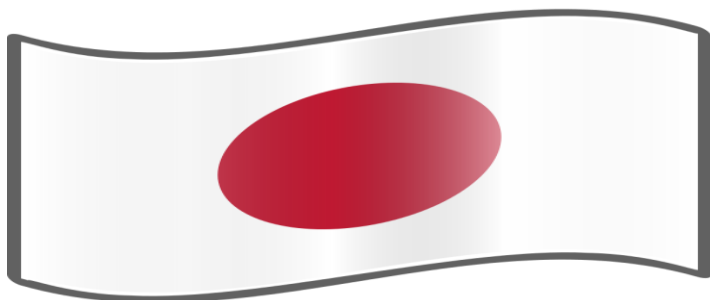

Sân bay Quốc tế Narita, Tokyo

Nhật Bản là một đảo quốc ở vùng Đông Á. Tọa lạc trên Thái Bình Dương, nằm bên phía đông của Biển Nhật Bản, Biển Hoa Đông, Trung Quốc, bán đảo Triều Tiên và vùng Viễn Đông Nga, trải dài từ Biển Okhotsk ở phía bắc xuống Biển Hoa Đông và đảo Đài Loan ở phía nam. Nhật Bản, "Đất nước Mặt Trời mọc", là một quần đảo núi lửa với khoảng 6.852 đảo, chủ yếu nằm trong khu vực ôn đới với bốn mùa rõ rệt, nhưng có khí hậu khác biệt dọc theo chiều dài đất nước. Bốn hòn đảo lớn nhất là Honshu, Hokkaido, Kyushu và Shikoku, chiếm khoảng 97% diện tích đất liền của nước này, nhưng phần nhiều chỉ là rừng và núi với nguồn tài nguyên khoáng sản rất hạn chế. Dân số Nhật Bản vào khoảng 126 triệu người và gần 9,1 triệu cư dân sống tại trung tâm Tokyo, thủ đô của đất nước. Tokyo là đại đô thị lớn nhất thế giới với hơn 35 triệu dân và có nền kinh tế đô thị phát triển nhất hành tinh.

Các nghiên cứu khảo cổ chỉ ra rằng đã có người định cư tại Nhật Bản từ thời Thượng kỳ đồ đá cũ. Thoạt đầu chịu ảnh hưởng từ Đế quốc Trung Quốc và thế giới phương Tây, đã hình thành những nét đặc trưng trong lịch sử và văn hóa Nhật Bản. Từ thế kỷ 12 đến năm 1868, Nhật Bản liên tục thuộc quyền cai trị của các quân nhân phong kiến Shogun nhân danh Thiên hoàng. Quốc gia này bước vào quá trình cô lập kéo dài suốt nửa đầu thế kỷ 17, và chỉ kết thúc vào năm 1853 khi một hạm đội của Hoa Kỳ gây áp lực buộc Nhật Bản phải mở cửa với phương Tây. Gần hai thập kỷ nội chiến và bạo loạn đã xảy ra trước khi Thiên hoàng Minh Trị tái thiết lại đất nước trong vai trò

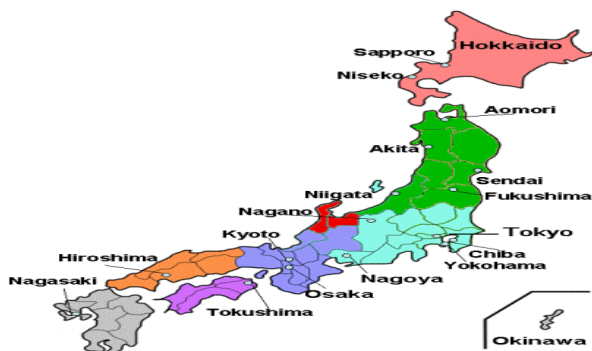
nguyên thủ vào năm 1868 và khai sinh Đế quốc Nhật Bản, với Thiên hoàng trở thành biểu tượng thiêng liêng của dân tộc.

Lá cờ Nhật Bản (Google)

Trong những năm cuối thế kỷ 19 đầu thế kỷ 20, những thắng lợi sau chiến tranh Thanh-Nhật, chiến tranh Nga-Nhật và Chiến tranh thế giới thứ nhất đã cho phép Nhật Bản mở rộng đế chế của mình và củng cố quyền lực của chủ nghĩa quân phiệt. Cuộc chiến tranh Trung-Nhật năm 1937 đã nhanh chóng lan rộng thành một phần của Chiến tranh thế giới thứ hai từ năm 1941, mà cuối cùng kết thúc vào năm 1945 sau vụ Mỹ ném bom nguyên tử xuống Hiroshima và Nagasaki. Từ thời điểm bản Hiến pháp mới được ban hành năm 1947, Nhật Bản duy trì chế độ quân chủ lập hiến kết hợp dân chủ đại nghị, trong đó cơ quan lập pháp dân cử là Quốc hội Nhật Bản.

Nhật Bản là một nước phát triển với mức sống và chỉ số phát triển con người rất cao, trong đó người dân được hưởng tuổi thọ cao nhất thế giới và đứng hạng ba trong số những quốc gia có tỉ lệ tử vong ở trẻ sơ sinh thấp nhất thế giới, và vinh dự có số người đoạt giải Nobel nhiều nhất châu Á (<https://vi.wikipedia.org/wiki>)

Bản đồ Nhật Bản (Google)

Thời gian: Việt Nam đi sau Nhật Bản 2 tiếng đồng hồ. Ví dụ: Việt Nam là 12 giờ trưa, thì Nhật là 2 giờ chiều cùng ngày. 100 Mỹ kim = 11.135 yen (tính ngày 17/10/2017). Hành lý gởi là 40 ký (bao nhiêu kiện cũng được), hành lý xách tay 7 ký. Nguồn điện 220 v; ổ điện và phích cắm đẹp 2 chấu.

Buổi trưa thường được đãi dạng Japanese set nghĩa là mỗi người một mâm cơm nhỏ nhỏ xinh xinh riêng biệt, cơm Nhật thường dẻo và thơm, nhưng thức ăn lạt lẽo hơi khó ăn, như bún mì u-dou lạt (mì sợi to như bánh canh),

các rau và đậu hủ trắng luộc trong lẩu tí hon không nêm muối và khoai lang hay củ sùng chiên liệt ăn với đồ chua... May có quý Sư cô Bạc Liêu và Ni sư Hạnh Quang tải theo nhiều món Việt như mực rong, đồ kho, tàu hủ ki chiên, chau... nên đoàn ăn khỏe mạnh và thỏa mãn bao tử. Buổi ăn sáng và tối thường là dạng buffee (tự chọn lấy thức ăn, ăn bao nhiêu cũng được), nên ai cũng dùng được.

Dự báo thời tiết trong tuần này là

Ngày 18/10: Tokyo, nhiệt độ 15-18 độ: có mưa

Ngày 19/10: Hakone, nhiệt độ 14-17 độ: đôi lúc mưa

Ngày 20/10: Osaka, nhiệt độ 20-25 độ: nhiều mây

Ngày 21/10: Osaka, nhiệt độ 20-25 độ: nắng đẹp

Nhưng thật ra chỉ ngày 18/10 có nắng, những ngày còn lại đều mưa dầm dề và trời âm u, nhưng vẫn không cản bước du khách đến viếng thăm những nơi này.

NGÀY 1: 17/1/2017 : TPHCM – TOKYO

9 giờ đêm đoàn tập trung tại Sân bay Quốc tế Tân Sơn Nhất, Hướng dẫn viên đón đoàn, làm thủ tục cho chuyến bay đi Tokyo – Nhật Bản. Nghỉ đêm trên máy bay. Thông tin chuyến bay: VN 300
SGNNRT 00:40 07:45

NGÀY 2: 18/1/2017 TOKYO: thăm chùa Asakusa, Cung điện Hoàng gia Nhật Bản và chùa Việt Nam, Nhật Bản.

9:00 Xe đón đoàn tại sân bay, Đưa đoàn đi về Tokyo, viếng thăm **chùa Asakusa**. Đây là ngôi chùa cổ

nhất ở Nhật, truyền thuyết kể lại rằng, vào năm 628, khi đang đánh cá trên dòng sông Sumida, hai anh em Hinokuma Hamanari và Hinokuma Takenari, đã tìm thấy một tượng Phật Quan Âm (cao khoảng 5,5 m) vướng vào lưới. Nhiều lần họ thả tượng Phật về với dòng sông, nhưng bức tượng vẫn quay trở lại. Vị trưởng lão Hajino Nakamoto nhận ra sự linh thiêng của bức tượng, nên đã hiến một phần ngôi nhà của mình lập nên ngôi đền nhỏ thờ Phật Quan Âm để dân chúng có thể đến cầu viếng. Hiện nay ngôi chùa được xây dựng trang nghiêm và hoành tráng.

Tác giả ở ngôi chùa Quan Âm Asakusa, Tokyo

Ngôi chùa Asakusa nằm ngay trung tâm Tokyo với hơn 12 hecta đất rộng và hiện nay Thiên Hoàng Minh Trị làm vua quản lý chùa, nên có nhiều hoàng tử, quý tộc và quan chức đến quy y và làm lễ. Người Nhật có phong tục khi tới đền hay chùa là tới hồ nước trước tiên. Họ dùng tay

phải mức nước rửa tay trái. Dùng tay trái mức nước rửa tay phải. Rồi lấy 2 đồng xu quăng xuống giếng hay trước chánh điện để cầu thần đạo (Shinto) hay Quan Âm. Có những chuông nhỏ với dây treo bằng vải nhiều màu, khách chiêm bái có thể cầm dây để rung chuông, cầu Phật hay thần chứng minh cho lời nguyện.

Tokyo tên cũ là Ê-đô (Edo 江戸) nghĩa là Giang Hộ, dòng sông được bảo vệ, bây giờ nghĩa là Đông Kinh - Kinh đô ở phía Đông. Minh Trị dời đô từ Kioto đến Ê-đô và đổi thành Tokyo. Tại Sumida, Tokyo, có tháp sky-tree là tháp truyền hình cao nhất thế giới với 634.0 mét (2.080 ft), xây vào tháng 3 năm 2011, thay thế tháp Canton Tower và tháp cao thứ hai trên thế giới là Burj Khalifa (829,8 m / 2.722 ft) ở Dubai.

Dòng sông Tokyo dài 70 km và có 50 cái cầu nhỏ bắc qua để di chuyển giao thông. Bộ phim “Miss Sài gòn” đang chiếu hàng tuần ở kênh truyền hình Nhật bản. Cách kiến trúc xây dựng nhà cửa: Mỗi nhà xây hờ nhau 4 tầng, không chung vách tường (hẽ nhà chung vách tức là xây trước 1950). Tầng 1 là tầng trệt, tầng ba bắt buộc có lắp kính hạt lựu (khi bị cháy đập vỡ là sẽ vỡ ra như hạt lựu, không hại, để thoát hiểm, rất mắc).

Đoàn dừng chân tại nhà hàng Hokaido Akihabara ở lâu hai của khu Akihabara để dùng trưa theo kiểu Nhật. Sau đó, đi mua sắm tại khu trung tâm Akihabara. Ở đây, du khách có thể mua hàng lưu niệm, điện tử, máy massage có chất lượng tốt của Nhật Bản. Có người mua máy massage mắt với giá 200 Mỹ kim tức là 22000 yen, có chế

độ rung xoa mắt, không âm nhạc, có nước thơm thoang thoảng nơi mũi và xịt hơi nước làm dịu mắt và xài điện 110v hay 220v cũng được. Nếu du khách mua trên 5000 yen và đưa hộ chiếu thì được giảm thuế (tax) 0,8%. Nhân viên bán hàng bấm các biên nhận mua hàng vào hộ chiếu (nhưng trước khi lên máy bay về Việt Nam, thì tháo hết cho hướng dẫn viên trình cho hải quan Nhật bản). Công ty Aeon cũng vậy, nếu mua trên 5.400 yen thì được miễn tax 0,8%. Tuy nhiên, có các công ty nhỏ thì không được miễn thuế. Người Nhật mà muốn mua xe hơi, phải có giấy trình với hãng xe có chỗ đậu xe hợp lệ rồi mới được mua xe và cửa hàng mới được phép bán xe. Học trò đến lớp 7 mới bắt đầu được học tiếng Anh. Người Nhật 20 tuổi mới gọi là trưởng thành, mới được uống bia (ở Mỹ thì 18 tuổi được xem là trưởng thành). Các nhà vệ sinh đều sơn hình và chữ màu đỏ là nữ, sơn hình và chữ màu xanh là nam. Cho nên nếu ai không biết tiếng Nhật thì nhìn biểu tượng này để phân biệt.

Chiều sau khi mua sắm đoàn tham quan **Cung điện Hoàng gia Nhật Bản (imperial Palace)**. Cung điện được xây dựng trên nền cũ của tòa thành cổ Edo, một vùng công viên rộng lớn được bao bọc bởi những hào nước và những bức tường thành ngay giữa trung tâm Tokyo. Vua và hoàng hậu ở dinh thự trên đồi rộng 7 hecta đất. Để giữ xanh mát cho hoàng cung, mỗi năm vua phải trả cho người làm vườn chăm sóc cây cảnh là 20 tỷ yen Nhật Bản.

Sân cỏ trước Cung điện Hoàng gia Nhật Bản (Imperial Palace)

Sau đó đoàn nhận phòng ở khách sạn Shinjuku Granbel (2-14-5 Kabuki-cho Shinjuku-ku, Tokyo 160-0021) và chiều 4:30 giờ đoàn hướng về Aikawa-machi, Hambara, cách khách sạn khoảng 1 tiếng đồng hồ lái xe (nếu không kẹt xe), để viếng thăm **chùa Việt Nam do Cố Hòa thượng Minh Tuyên** thành lập (địa chỉ 243 – 0307 Kasagawaken, Aigokun, Aikawa-machi, Hambara 4889, chuavietsnamjapan@gmail.com). Đoàn mang thực phẩm, nắm đông cô và nhiều kinh Pháp hoa, Nhật tụng và sách của Ni sư Giới Hương viết với lời giới thiệu của Hòa thượng Như Điển (Phương trượng Chùa Viên Giác, Đức Quốc) như A-hàm, Đạt Lai Lạt Ma và Kinh Kim Cang để tặng cho thư viện chùa và Phật tử địa phương. Đoàn được Thượng tọa Nhuân Ân, Sư cô Giới Bảo và quý Phật tử tiếp đón nồng hậu ẩm cúng và đãi nhiều món, đặc biệt món bún mì U-Dou nêm rất đậm đà ngon miệng (nhiều vị dùng

2 tô). Nghe nói cảnh quang chùa rất đẹp vì đi ban đêm không thấy rõ, hy vọng hẹn lần sau có thể đến thăm viếng nữa. Đoàn trở về khách sạn là đúng 9g tối.

Chánh điện và trai đường chùa Việt Nam, Tokyo

NGÀY 3: 19/10/2017: TOKYO – NÚI PHÚ SĨ

Tokyo giống như thủ đô Hà Nội, trong khi thành phố Kyoto và Osaka, nơi đang hướng xe đến thì như Sài Gòn. Vì từ Tokyo phía Đông của Nhật đi về miền trung, nên đoàn sẽ trải nhiều thời gian di chuyển trên xe buýt. Tuy nhiên, vị trưởng đoàn nói: *“Hạnh phúc không phải điểm đến, mà là hành trình đến”*, vì thế đi xa ngoài xe lâu một chút cũng vui, không cần đợi đến đích mới vui.

8:30 giờ sáng, đoàn dùng điểm tâm theo cách buffee (ăn bao nhiêu cũng được) tại khách sạn và làm thủ tục trả phòng. Rồi từ Tokyo phải lái xe khoảng 2 tiếng đồng hồ để thăm vườn nho gần khu vực Núi Phú Sĩ.

Hái nho (Fruites/grapes picking): nho đen và đỏ treo lủng lẳng từng chùm, từng chùm trên giàn rất sai trái. Khách được tự tay mình hái ăn thoải mái bao nhiêu cũng được, nhưng lấy đem ra khỏi vườn thì phải cân ký mua trả tiền. Ăn bao nhiêu cũng được, chia nhau nhau ăn cho đầy bụng, nên rất vui. Nho ngọt nhưng hơi dai và dẽo, chứ không như nho của Mỹ hay Việt Nam. Đoàn dùng bữa trưa tại nhà hàng địa phương Funatsuya (Japanese set / dọn mỗi người một mâm).

Phú Sĩ Sơn (*Fuji-san*): Trời bắt đầu mưa dầm dề và như dự định xe vẫn phải chạy hướng về núi Phú Sĩ. Phú Sĩ là ngọn núi cao nhất Nhật Bản và cũng là biểu tượng nổi tiếng của quốc gia này, nên thường là đề tài trong các bức họa tranh và nhiếp ảnh nghệ thuật cũng như trong văn chương và âm nhạc. Đây là một trong "Ba núi Thánh" của Nhật Bản cùng với núi Tate và núi Haku, và cũng là một nơi đặc biệt của danh lam thắng cảnh, một di tích lịch sử, và đã được công nhận là Di sản Văn hóa Thế giới vào ngày 22 tháng 6 năm 2013. Núi Phú Sĩ trải dài trên địa phận tỉnh Shizuoka và tỉnh Yamanashi, ở phía Tây Nam Tokyo. Đây là một núi lửa còn hoạt động và là ngọn núi cao nhất của Nhật Bản với độ cao tuyệt đối: 3.776 mét. Đỉnh núi Phú Sĩ quanh năm tuyết phủ, tạo nên một vẻ đẹp hùng vĩ, tráng lệ. Dưới chân núi có năm hồ nước ngọt lớn, đó là: Kawaguchi, Yamanaka, Sai, Motosu và Shoji. Cùng với Hồ Ashi ở gần đó, chúng tạo nên một cảnh quan tuyệt đẹp cho ngọn núi. Đây là một phần trong Công viên Quốc gia Phú Sĩ-Hakone-Izu (Wiki online).

Theo lời hướng dẫn viên tour Nhật nói rằng: Nhật Bản có bốn hải đảo chính và thuận chủng (chứ không như Hoa Kỳ là hợp chủng quốc). Vì thuận chủng nên hầu như chỉ người Nhật mới hiểu người Nhật và sống được tại Nhật. Có một câu rằng: “Đã sinh ra là người Nhật thì chỉ có họ mới hiểu họ, khó ai học được cách làm của người Nhật được.”

Vì thế nên có nhiều người Châu Á tới Nhật, nhưng sau một thời gian sống ở đây, họ hay đi định cư ở nước khác như Mỹ hay Canada. Cứ khoảng 3, 4 năm là giảm 1 triệu dân, vì dân tộc Nhật là sống thọ và ít sanh đẻ (trong khi Việt Nam mỗi năm tăng một triệu dân số vì đẻ nhiều). Nên con nít ở Nhật rất quý. Phụ nữ có bầu và đẻ con đều được hưởng quyền lợi từ chính phủ trợ cấp. Mỗi con nít gấn một cái chip để cha mẹ chỉ bật điện thoại lên là biết con đang ở đâu.

Khi người Nhật chưa có chữ viết thì thái tử Sô-tô-kaski gọi núi này là bất nhị (độc nhất, không có núi số 2 trên thế giới), sau vì muốn thịnh vượng nên đổi lại thành Phú Sĩ (phú là giàu có, phong phú). Trong bảo tàng viện vẽ núi Phú Sĩ, âm đọc là Phú Sĩ, nhưng viết là chữ bất nhị.

Núi cao khoảng 3370 mét, chia thành 10 tầng. Tất cả sinh viên trong trường đều có môn bắt buộc thực hành thể thao leo núi (thường leo núi đến tầng 8 là mệt ngắt).

Tích chuyện kể là có 1 vị sư Phật giáo đem đèn dầu thông, đốt đèn vào ban đêm để leo lên đỉnh núi. Khi dầu hết thì tại nơi đó, sư phát sạch cỏ rừng và ghi là trạm

dùng chân 1. Rồi tối ngày mai lại đốt lửa đi tiếp, cho đến trạm 10. Càng lên cao, gió càng nhiều, lửa mau tắt thì khoảng cách trạm càng gần nhau. Công ty tư nhân làm đường toll fee cho 16 cây số từ tầng 1 lên tầng 5, mỗi xe du lịch từ chân núi lên tầng 5, là đóng 76 mỹ kim/1 xe, nên công ty này trở nên giàu to.

Mỗi năm vào ngày 1 tháng 7 đến ngày 1 tháng 9 là 2 tháng mở cửa cho sinh viên, dân chúng hay du khách được leo núi tự do. Các tháng khác đóng cửa vì tuyết rơi nhiều sẽ nguy hiểm. Nhiều sinh viên Châu Á leo đến trạm nào thì mua card và gửi về Mẹ hay gia đình ở xa. Leo núi, lạnh và mệt nên chữ viết ngoằn ngoèo, không đọc được và không nhận ra chữ, nên nhiều khi gia đình quăng bỏ card, chứ không biết giá trị của nó là niềm tự hào của người leo núi đã chinh phục được thiên nhiên, như vị sư cầm đèn dầu thông leo núi, đã chinh phục được 10 trạm. Thường 2 giờ chiều leo núi thì 3:30 giờ chiều ngày mai là đến đỉnh núi.

Phía tây núi Phú Sĩ là có khu rừng ma: Nhật Bản có nhiều mặt tốt tích cực, nhưng cũng có mặt tiêu cực là người tự sát nhiều. Một năm có 365 ngày thì mỗi ngày trung bình có 100 người tự sát. Lý do vì sao một đất nước có nhiều tài sản kinh tế giàu có lại thường tự sát? *Trong sâu thẳm trái tim của người Nhật là Samurai – niềm tự hào và tự tôn của người cầm kiếm.* Cho nên, khi họ cảm thấy sống làm phiền nhiều người khác, không được kính trọng, không có mục đích sống nữa, chán nản, thì tốt hơn nên tự sát và họ tin là có linh hồn của họ hóa sanh vào cây

cỏ thiên nhiên. Nếu có quý sư của Phật giáo hay thần đạo (Shinto) cúng thì họ tin họ sẽ tái sinh làm thần, còn không được cúng thì làm ma. Và họ thích chết ở núi Phú Sĩ, vì tin là có thần khí thiêng liêng, nên kéo về phía tây của núi Phú Sĩ để chết (như Ấn Độ thích về chết ở sông Hằng, Sarnath).

Người Nhật là văn hóa du mục hiền lành. Theo văn hóa người Việt, nếu chỉ còn một chén cơm thì không cho con mà dành cho cha mẹ già. Ngược lại, người Nhật sẽ dành cho con vì tương lai, còn cha mẹ già sẽ chết sớm. Người Nhật không có đám giỗ hay tổ tiên, con cái ít thèm nuôi, đều đưa cha mẹ vào viện dưỡng lão. Hướng dẫn viên có một người cháu làm ở viện dưỡng lão. Lương 100 triệu yen 1 tháng. Một tuần làm 3 ngày có 10 tiếng/ngày và 3 ngày làm 14 tiếng/ngày. Ngày 10 tiếng đó là có 4 tiếng cho nằm nghỉ trên giường, nhưng mất ngó monitor, màn hình của vi tính nếu có khẩn cấp hay người già la lối là chạy đến giúp. Còn không thì được nằm nghỉ (take a rest) 4 tiếng đồng hồ.

Sáng cô y tá điều dưỡng phải tắm cho hơn 100 người già. Cột tay chân các cụ vào thành ghế lại, rồi cho xà phòng lên đầu và xoa gội (có người già xin cô gội lâu lâu hơn vì họ cảm thấy hạnh phúc khi có bàn tay xoa dịu, nhưng lại có người già khác la hét hô cô làm nhanh lên, để đến phiên họ được xoa xà phòng). Sau khi gội xong, cho robot xả nước gội và rời qua khâu khác để vào phòng sấy khô. Robot làm hết, chỉ có xoa xà phòng và xoa đầu là con người làm. Nhờ có robot nên đỡ trả tiền nhân công.

Khi có người già chết: cô điện thoại báo thân nhân thì có người chỉ trả lời gọn: “Ba chết rồi hả! Tôi có mua bảo hiểm hậu sự hay tôi có mua a packet của tôn giáo phục vụ (thầy cúng), cô kêu họ tới tụng, cô hoan hỉ làm giùm, tôi khỏi lên. Làm xong cô thiêu và thả tro ra sông hồ giùm luôn.”

Thời gian cúng theo tôn giáo và khách thăm viếng là 6 tiếng đồng hồ. Nếu không có hai nhu cầu này, vì những người già chết không có thân nhân và lễ cúng thì đưa đi hỏa thiêu liền. Cuộc đời chám dứt buồn như vậy! Trước khi cúng thì có nghi thức khám tử thi để xác định chết là tự nhiên, do già bệnh, chứ không bị đầu độc. Một đời người: thời sinh viên cật lực học đại học đến 22 tuổi. 40 năm làm việc. 65 tuổi vô viện dưỡng lão và chờ chết, thả tro theo gió bụi.

Mỗi ngày có khoảng 24 giờ - hết giờ chứ không hết việc. Công ty sản xuất xe chỉ cần 1 tiếng đồng hồ là robot gắn được 44 xe hơi. 99 giây là được một xe từ quá trình của cái khung sườn đến gắn các bánh xe vô và chạy được. Chỉ cần 1 nhân công dùng vạy vít thôi.

Hạn chế sanh đẻ tại Nhật: Nhật càng ngày càng buồn vì ít ai sinh đẻ. Ai sanh 2 đứa bé là mệt rồi, không có đứa thứ ba. Lý do không đẻ nhiều vì:

1) Con cái nhiều khiến cha mẹ cực nhọc, không đi chơi được.

2) Đóng tiền học rất cao, nhất là đại học

3) Thà nuôi chó không tốn học phí

4) Công việc căng thẳng quá, nên về ngủ thẳng căng, chớ không có sức để âu yếm ân ái nữa.

Do có ít con nít, nên người già không có ai nuôi. Cho nên, khuyên ai muốn tới Nhật làm việc: (nếu không chịu học lên đại học) thì nên học điều dưỡng rồi học ngôn ngữ Nhật qua đây làm 4000 mỹ kim một tháng, làm 5 năm là về Việt Nam, có thể mua hay xây nhà để sống được.

Nhiều người Việt Nam đã có ảnh hưởng lớn đến văn hóa Nhật Bản:

1) Người Việt thứ nhất là nhà sư Đông Triết, người Chăm ở Việt Nam đã công hiến điệu múa “An Nam vũ khúc” cho văn hóa Nhật. Nhạc đền thần đạo, buồn, trầm, dài lê thê.

2) Người Việt thứ hai là công chúa Nguyễn Phúc Ngọc Mai (bà có bộ răng đen, rất có giá trị thời đó) được gả cho một Samurai. Mỗi năm có lễ hội 3 ngày (ngày 7-9 tháng 10) là lễ hội người Nhật đón mừng công chúa Việt. Trong lễ hội có hai đứa bé mặc sắc phục Samurai và hàng ngàn cô gái Nhật mặc áo dài Việt Nam, nhưng mặc quần jean (để kín đáo) và mang giày Adidas.

Tin đồn rằng công chúa không biết ngôn ngữ ngoại trừ hai tiếng “Anh ơi”. Khi bà chết, Samurai xây tháp bà trên núi hướng về Việt Nam và nơi đó được đặt tên là Chùa Đại Ân Tự ở Nagasaki. Bà là người Việt Nam đã để lại sự quý mến trân trọng của người Nhật tại thành phố này.

3) Nhân vật thứ ba là cụ Phan Bội Châu. Nhật làm bộ phim: “Người cộng sự - Cuộc đời Bác Sĩ Phan Bội Châu” để tán thán sự công hiến của cụ.

Trở lại núi Phú Sĩ, nhiều đoàn xe đã lên núi đến trạm số 5 thì chỉ thấy mưa, mây mù và sương mờ. Khách mang áo mưa và dù (hầu hết là dù màu trắng trong rất xinh xắn), tập trung mua sắm trong cơn mưa là chính. Nơi đây có sản phẩm độc đáo là gói thơm có mùi hoa huệ hương Aroma Fragrance Pillow – Lavender, làm 100% hoa huệ, mỗi nghe mùi hương này sẽ không đến. Mỗi hai tuần nên phơi nắng một lần để tinh dầu tiết ra thơm và gói xài được vài năm. Giá khoảng 10 đến 40 mỹ kim một gói tùy lớn hay nhỏ.

Núi Phú Sĩ giữa nắng thu lá vàng

Mùa thu là thời điểm nhiều du khách nhất (nghe nói ảnh hưởng bão ở Phillipine nên kỳ này đoàn chúng tôi đi tháng 10 mà bị mưa dầm dề) vì vào mùa thu nên thường

hàng loạt cây lá trên núi đều chuyển sang màu vàng đỏ đẹp một cách nên thơ và lãng mạn (giống như miền đông nước Mỹ). Thời tiết bắt đầu chuyển lạnh và trên đỉnh núi cũng xuất hiện tuyết trắng. Vào cuối tháng 10 lá nơi đây bắt đầu rụng, chỉ cần một cơn gió se lạnh mang hơi thở của thu cũng làm những tán cây đỏ, vàng này thi nhau bay xuống phủ kín cả lối đi, tô đậm thêm thắng cảnh lãng mạn nơi đây.

Trước khi đến núi Phú sĩ khoảng 50-60 km, xe sẽ chạy qua một đoạn đường và chúng ta nghe nhạc văng vẳng vang lên từ lòng đất, nội dung bài hát ca ngợi núi Phú Sĩ. Khi xe chạy qua, trọng lượng của xe khiến bài hát phát lên (một sáng tạo mới lạ của Nhật). Phía phải cách núi Phú Sĩ khoảng 3 cây số là **khù rừng ma**, nơi mà có rất nhiều người đến đó tự sát, như đoạn trên đã nói. Vô đó sẽ thấy có ghi 3 câu:

- i. “Mọi thứ đều có thể làm từ đầu, ngoại trừ cái chết”
- ii. “Hãy yêu thương gia đình”
- iii. “Tôi sẵn sàng chờ các vị.”

Ngày 23/2/2017, một trường đại học chấm điểm cao cho một cô sinh viên làm luận văn vì cô đã chứng minh có ma thật trên đời. Chuyện kể một bác tài taxi khoảng 5g chiều chở một vị khách đi xa khoảng 30 km. Tài xế rất mừng vì trúng mỗi đi xa. Chạy khoảng 30 phút thì Bác chợt nhớ thành phố đến là có sóng thần, người chết hết rồi, nên hỏi cô đến đó làm gì? Cô trả lời: “Xin lỗi bác tài, tôi chết rồi, nhưng tôi nhớ nhà, nên xin về”. Bác quay lại không thấy ai cả. Bác tài thắng xe, ngưng máy tính tiền

(theo mét) và in ra phiếu biên nhận (bill). Cô sinh viên lấy phiếu biên nhận này của bác tài để viết luận án và chứng minh có ma thật.

Câu chuyện về đẻ con rơi: một cô gái du học sinh người Việt đi làm thêm bằng nghề rửa chén nhà hàng. Tối về nhà vào ban đêm, đau bụng sinh con non giữa đường, cô gói con trong áo ấm, bỏ trước một căn nhà rồi bỏ đi. Một bà già Nhật nửa đêm nghe tiếng con nít khóc, chạy ra thấy 1 em bé sơ sanh đỏ hồng trong áo ấm, bà xịu. Chồng bà gọi cảnh sát và đưa hài nhi vô bệnh viện, cứu sống bé. Mười ngày sau, cảnh sát dựa theo máy chụp hình (camera) của một biệt thự cạnh bên, thấy hình ảnh sau lưng một cô gái đẻ con phía sân trước biệt thự, cô dùng răng cắn nhau của đứa bé và cuối cùng cảnh sát tìm ra là người mẹ trẻ đó. Trên tivi Nhật Bản, nói mình là du học sinh của Đông Nam Á. Cô nói ba má không giàu ở quê, lỡ có thai, ba má biết sẽ đánh chết. Vì bị áp lực xã hội, nếu chưa cưới hỏi mà có con là không được (khác với xã hội Mỹ là tự do tình dục), nên nước Nhật cư mang hai mẹ con cô. Chình phủ cho cô một căn nhà rộng 36 mét vuông để ở, cả thành phố vùng cô ở đã bố thí quần áo, xe đẩy con nít và đồ nuôi cháu nhỏ rất nhiều, để chật nhà. Cứ khoảng 3 tiếng đồng hồ là có cô giáo đến dạy cách nuôi con từ 3 tháng đến 6 tháng tuổi, chứ không có đánh đập tát tai con nít. Cô thoát nạn và cháu bé là người mang may mắn đến cho cô. Nếu cháu bé chết thì cô bị tù khoảng 7 năm.

Tư bản không phải ai cũng xấu mà chỉ nhấn mạnh ai giỏi, nhanh và sáng tạo thì sẽ sống còn và sống lâu:

“Một nửa ổ bánh mì vẫn còn là bánh mì, nhưng một nửa sự thật thì không còn sự thật.” Người Nhật khi quá giàu, rảnh thì hay làm chánh trị, còn các nước khác làm chánh trị để làm giàu.

Tổng thống Mỹ Kennedy giống như thủ tướng Abe của Nhật thông minh, ông lấy con gái của nhà tài phiệt giàu có, nhưng dinh thủ tướng hay có ma nên cả hai xin chính phủ ở dinh thự riêng. Thí dụ như 1 giờ sáng mà nếu nghe tiếng gõ cửa thì chỉ có 2 việc xảy ra: 1) Triều Tiên đang bắn tên lửa và 2) là động đất. Vậy mà ông Abe nghe tiếng gõ cửa mà khi hỏi lính canh gác thì không có ai đến gõ cả. Ông phải xin lỗi, nói là do hoảng sợ. Rồi đang ngủ thì nghe lính canh đi tuần hành trước phòng mình rầm rầm, hỏi thì không có ai đi cả, nên ông xin không ở dinh thủ tướng mà về dinh riêng ngủ.

Ở dinh Thủ tướng thì có một phòng đặc biệt, ở phòng đó thì thông tin trên khắp thế giới đều nghe, nay ở dinh riêng, ông cũng xin phép xây phòng đặc biệt đó tại dinh riêng của mình. Ca dao có câu về sự đa dạng khác nhau: “Cuộc đời này vốn bất công, nên sợi lông nó không thẳng.”

Chiều 19/10 lúc 3 giờ chiều đi thăm **Làng cổ Oshino Hakkai**: trời cũng mưa rả rít, ai cũng mặc áo mưa và thăm viếng làng trong mưa. Một khung cảnh đẹp như tranh vẽ hiện ra phía cuối đường: một hồ nước màu xanh ngọc bích ẩn hiện giữa vành cỏ xanh mướt, phía xa xa là bóng cây cổ thụ xòe tán rộng soi mình xuống hồ nước tĩnh lặng. Tới thăm nhanh gọn, chụp hình, rồi đi nhận phòng

ngủ đêm tại khách sạn Fujinobo Kaen ở Hakonei/Fuji area (495-201 Subashiri, Oyamacho, Sunto-gun). Ở khách sạn có phòng tắm Onsen, nước có chất lưu huỳnh tốt cho da, có hai phòng tắm lớn cho nam riêng và nữ riêng. Có phòng phục vụ chụp hình miễn phí mặc trang phục Kimono Nhật bản từ 6 giờ chiều đến 10g tối. Gói thơm huệ hương ở đây bán rẻ hơn trên núi Phú sĩ khoảng 300 yen cho 1 gói, nhưng không có nhiều. Lên núi xa, nên bán mắc hơn. Đoàn dùng bữa tối buffet tại khách sạn.

Suối đá non bộ rất đẹp phía trước khách sạn Fujinobo Kaen, Fuji San (*Ni Sư Hạnh Quang-Ni sư Giới Hương*)

NGÀY 4: 20/10/2017 FUJI-NAGOYA/KYOTO

Sáng 8:15giờ, đoàn dùng điếm tâm sáng tại khách sạn, làm thủ tục trả phòng và chụp hình hòn non bộ và rừng phong trước khách sạn để kỷ niệm, rồi lên xe chạy

khoảng 3 tiếng đồng hồ để đến Nagoyi, Aichi, Kyoto, miền trung nước Nhật để trải nghiệm xe lửa cao tốc.

Đoàn mua vé và ngồi trải nghiệm tàu cao tốc Shinkansen từ ga Toyohashi đến ga Hamamatsu. Đi xe lửa chỉ một trạm thôi, lý do đủ 1 tiếng đồng hồ cho xe buýt chạy đón đoàn ở điểm Hamamatsu – sắp xếp thời gian cho phù hợp hai bên. Shinkansen có nghĩa "đường tàu mới", tiếng Anh thông thường là "a bullet train" (tàu viên đạn) do hình dạng thon gọn của đầu tàu (đầu nhọn giống viên đạn hay đầu răn), cùng tốc độ đạt đến 300km/giờ chẳng kém gì viên đạn bay ra khỏi nòng súng. Tàu lửa cao tốc sản xuất từ năm 1964: là thập niên phát triển kỹ thuật cao của Nhật. Chạy 10 phút là 320 km/giờ (trong khi xe buýt chỉ 120 km/giờ). Xe lửa này chưa từng gây tai nạn xe cộ, động đất thì xe lửa sẽ tự dừng. Xe lửa lướt bay êm ái nhanh đến nỗi tưởng chừng không đụng đường ray. Lên tàu ai cũng phải giữ yên lặng, để người Nhật ngồi trên tàu làm việc trên laptop, đọc báo hay nhắm mắt dưỡng thần. Ở Việt Nam, Trung Quốc hay Ấn Độ, trên xe buýt và tàu lửa là trung tâm của các loại tiếng ồn phát ra như cái chợ. Đây là phong cách đặc biệt của người Nhật mà chúng ta cần học.

Trên đường xe chạy, người hướng dẫn viên cũng chia sẻ về **tri ân công đức rất lớn của Chùa Hoàng Pháp** vì đã truyền đạt được Phật pháp và tư tưởng hiểu đạo cho số lượng lớn từ 8000 đến cả 6000 sinh viên Việt Nam cho mỗi khóa. Trong số này mà có khoảng 2000 em sinh viên hiểu được đạo Phật cũng là quý lắm. Đây là đánh

vô tư tưởng để làm thay đổi đất nước. Đây là những đóm lửa tinh thần làm mạnh đất nước Việt Nam, nên công đức chùa Hoằng pháp rất nhiều. Chùa làm được việc này, chứ các tổ chức khác khó thực hiện chức năng này. Nghĩ sâu xa hơn, ngoài số lượng mấy ngàn sinh viên tới tu tập chùa Hoằng Pháp, rồi còn bao nhiêu em nữa không đi được nhưng học và xem trên youtube. Quý thầy chùa Hoằng Pháp đã đánh trúng điểm sinh viên cần.

Nói về tờ tiền 10, 000 yen (mười ngàn yen) **Osatsu Cookie** của Nhật Bản, có in hình của Thầy giáo Fukuwaza Yukichi [tiếng Việt là Phúc Trạch Vụ Cát (1838-1901) là 1 trong 10 người Nhật vĩ đại].

Thầy Fukuwaza Yukichi đã viết cuốn sách nói về sự thay đổi giáo dục (thế kỷ thứ 19). Cuốn này được Phạm Hữu Lợi dịch ra tiếng Việt là “*Khuyến Học – Cuốn sách tạo sự hùng mạnh cho nước Nhật*”, hầu như mỗi gia đình người Nhật đều có cuốn này để đọc (giá bán khoảng 47.000 đồng Việt Nam/1 cuốn). Cuốn sách cho thấy tư tưởng của thầy vượt xa một thế kỷ, nên thầy được Minh Trị Thiên Hoàng mời làm bộ trưởng Giáo dục, nhưng thầy từ chối, chỉ nhận chức Viện trưởng viện Hàn Lâm. Ca dao

có câu: “Dạy được một phụ nữ tốt thì ta được một gia đình. Dạy được một người thầy thì ta được một thế hệ mới.” Cho nên công đức của thầy Fukuwaza Yukichi và quý sư thầy ở các chùa rất lớn trong việc giáo dục con người.

Thầy giáo Samurai Fukuwaza Yukichi đi Mỹ và Châu Âu kêu Nhật Bản học phương Tây với châm ngôn “Thoát Á nhập Âu”, kêu gọi người Nhật nên thoát văn hóa Trung quốc mà học Châu Âu. Thầy được đức Minh Trị mới 14 tuổi ủng hộ. Lúc đó Việt Nam cũng được Nguyễn Trường Tộ kêu gọi cải cách nhưng không thành công. Đúng là “Hành động dẫn dắt ý nghĩ. Ý nghĩ sanh ra tánh cách. Tánh cách sinh ra số phận.” Thầy mất năm 1901, cả nước để tang, giống như Việt Nam để quốc tang cho Phan Chu Trinh và Bồ tát Thích Quảng Đức.

Đừng có tự hào khi anh giàu mà học không giỏi.

Hãy tự hào khi anh học giỏi mà nghèo.

Ai có nhiều bằng cấp là giỏi mà không phải nghèo (kiến thức).

Người bình thường thì luôn tỏ ra nguy hiểm

Người nguy hiểm thì luôn tỏ ra bình thường.

Nhiều người giỏi – không giàu – nhưng không nghèo, vì không chủ tâm làm giàu kiếm tiền, mà chỉ làm giàu kiến thức.

“Đừng tự ti khi tôi giàu nhưng dốt

Mà tự ti khi tôi dốt mà không giàu.”

Đoàn ghé dùng bữa trưa tại nhà hàng địa phương: Watami Hamanmatsu Yurakuga và sau khi đó viếng Viện Bảo tàng Xe Lửa ở Nagoya (số 3-2-2 Kinjofuto, Minato-ku, Nagoyi, Aichi, 455-0848, Japan). Tối đoàn ghé nghỉ 2 đêm (20- 21/10) tại khu vực Osaka hoặc Kanku area, tại khách sạn Osaka Keiko (số 2-3-6 Kouzu, chuo-ku, Osaka, Japan 542-0072; Tel: 06.6213.2211.Fax: 06.6213.2506 Email: info@hotel-osaka-keiko.com, URL [http:// hotel-osaka-keiko.com](http://hotel-osaka-keiko.com)). Ăn sáng và chiều tại khách sạn này. Thức ăn tại đây tương đối ngon hơn các nhà khác. Hôm nay ngày 20/10 (ngày phụ nữ Việt Nam) cũng là ngày sinh nhật của Ni Sư Hạnh Quang, nên ban tổ chức sắp đặt nhà hàng tặng Ni sư một đĩa trái cây nhiều màu đẹp mắt.

Vì khách sạn nằm trong lòng thành phố thương mại Shinsaibashi và Dotombori (cách khách sạn chỉ vài phút đi bộ) nên có nhiều cửa hàng bán thực phẩm và máy móc Nhật để nhiều thùng giấy cho miễn phí ngoài cửa hàng, để khách, nhất là du khách muốn lấy về đóng thùng gửi máy bay thì lấy. Đoàn chúng tôi hầu như ai cũng lấy thùng và mua băng keo để dán thùng, mua quà về Việt Nam. Ai còn bao nhiêu tiền yen cũng mua hết quà cáp của Nhật vì ngày mốt là rời Nhật bản rồi.

NGÀY 5: 21/10/2017 CỔ ĐÔ KYOTO – OSAKA

Kyoto - xứ sở của những đền thờ thần đạo (Shinto), cung điện và các khu vườn Nhật, được coi là trung tâm văn hóa của đất nước. Cây xanh ở Kyoto thường bắt đầu chuyển sang màu vàng từ cuối tháng 10 và kéo dài cho đến tận giữa tháng 12. Thời điểm đẹp nhất là vào tầm giữa

tháng 11 hằng năm. Nhiều ngôi chùa ở Kyoto tọa lạc trên vùng đồi rộng lớn giữa rừng lá phong nâu đỏ và nhiều suối nước trong vắt chảy ra từ vách đá.

Osaka phủ là Phủ Đại Phấn (trở về sự vĩ đại). Osaka đứng sau thủ đô Tokyo, giống như Sài Gòn. Tháng 3 là tháng hoa anh đào nở, khách du lịch đến đây ngắm rừng hoa anh đào nở rục. Đây là thời điểm du lịch Nhật đông khách nhất. Nhiều người nghĩ hoa anh đào là hoa biểu tượng của nước Nhật, thực ra hoa cúc 16 cánh mới là quốc hoa của Nhật bản, chứ không phải là hoa anh đào. Ngoài hoa anh đào, Osaka còn nhiều thắng cảnh tham quan khác. Osaka là trung tâm của Kyoto, nơi đây có 5.000 kỹ sư Việt Nam đang làm việc, rồi mang theo vợ con người thân qua đây sống, hơn 100 ngàn người Việt.

Câu nói của Archimedes :“Nếu ai cho tôi điểm tựa thì tôi sẽ nâng quả đất” đã giúp chúng ta tích cực nhận thức được chân lý, để đối phó với những lúc chúng ta xao lãng, sa sút ý chí hay khó khăn khi thất bại, chúng ta nên mạnh mẽ để vươn lên từ một điểm tựa (lợi tha). Còn câu “Nếu ai cho tôi điểm tựa thì tôi sẽ tựa suốt đời” (yếu đuối, tựa lợi và mang nghĩa tiêu cực).

Từ cố đô Kyoto đến Osaka là xe buýt chạy khoảng 2 tiếng đồng hồ và 30 phút nữa. Điểm đến đầu tiên trong ngày là **đền thần đạo (Shinto) Fushimi Inari Shine**. Đền thờ tọa lạc trên núi Inari Mountain. Toàn đền sơn màu cam nổi bật, nơi thờ nữ thần gạo và sự thịnh vượng. Đoàn có dịp ngắm nhìn hàng ngàn chiếc cổng xinh đẹp quanh

những con đường mòn xinh đẹp. Đây cũng là một trong những cảnh quay đẹp của bộ phim “Hồi ức một Geisha”.

Đền thần đạo Fushimi Inari và các nữ học sinh
Nhật Bản

Thần đạo (Shinto) và Phật giáo (Buddhism) là hai tôn giáo chính của Nhật Bản. Theo lịch sử, có lần Minh Trị tuyên bố: “Thần Phật bất ly lịnh”: nghĩa là các đền các thần đạo (Shinto) hay chùa đều phải tuân lịnh của Minh Trị. Sau đó, dân chúng biểu tình phản đối và vua phải rút lại câu này, không phổ biến. Hiện nay, nhiều đền thần đạo xây cạnh bên chùa Phật giáo, để có ảnh hưởng, vì thần đạo và Phật giáo là hai tôn giáo chính của Nhật Bản. Giống như ở Ấn Độ, các đền của đạo Hindu cũng xây cạnh các chùa Phật giáo. Ví dụ: Đền của Bồ tát Long Thọ (Nagarjunakonda ở U.P, Ấn Độ) cũng nườm nượp nhiều khách hành hương Hindu xen kẽ với Phật tử đến chiêm

bái, vì do bên cạnh khu khảo cổ Long Thọ tự nhiên mọc lên vài đền Hindu thờ chín vị thần của họ.

Thần đạo rất linh thiêng ở Nhật Bản, trong khi ở Việt Nam, thần đạo chỉ trong dạng tiềm ẩn, tín ngưỡng, chứ chưa hình thành. Đương kim giáo chủ của các thần đạo là Thiên Hoàng. Thần đạo không có kinh Koran. Đền chủ là vị sư trụ trì. Đền chủ có nhiều ngọc trai, trân châu và thanh gươm do thí chủ đại gia cúng dường. Tại đền thần đạo (Shinto) tổ chức một nghi lễ nào cũng có giá cả như một đám cưới chỉ 2 tiếng đồng hồ, cô dâu chú rể phải chi khoảng \$15.000 (mười lăm ngàn Mỹ kim). Lễ cầu an là \$500 Mỹ kim làm tập thể cho nhiều người. Lễ sai tịnh xe hơi mới là \$300 Mỹ kim (chỉ rải vài phút nước trên xe), cho cả chục xe trong một lần. Người dân tin tưởng việc gì phải có sư thầy trong đền thần hay trong chùa cầu nguyện mới tốt. Sư thầy tôn giáo là một đẳng cấp đặc biệt được kính trọng trong xã hội (giống như Ấn Độ nghĩ rằng các Brahmas (Bà-la-môn) được tiếp cận với thần linh). Có quý sư thầy cầu nguyện trong hậu sự đám ma thì người chết mới đầu thai tốt, mọi thứ mới tốt đẹp và bình an.

Của cải cha mẹ hồi môn để lại phải đóng thuế 50% cho chính phủ nên mới có chuyện giấu tiền để cho con cái mà không khai báo khai thuế. Do không báo kịp con cháu nên mới có chuyện bà bán ve chai ở Việt Nam lượm được cả 5 triệu yen trong cặp loa cũ. Theo như tiên đoán quá trình rằng do Nhật bán rác cho Campuchia, Việt Nam qua Campuchia mua đồ cũ và cuối cùng cặp loa đến tay bà bán ve chai nghèo. Thần may mắn đã gõ cửa nhà bà

(Lucky for her). Trong đền thần đạo (Shinto) có thờ con cáo chín đuôi như vị thần. Thấy 2 đồng xu xuống chùa để cầu nguyện, bán nhà và đất không được, cầu sẽ bán được. Nhiều người tin như vậy. Trước khi thấy 2 đồng tiền, vỗ tay hai cái, vỗ trịch tay vì chưa quen thần. Cúng tiền 2 đồng rồi, quen thần rồi thì gõ hai tay bằng nhau. Đây là tín ngưỡng tại đây được diễn ra mỗi ngày.

Nước Nhật chỉ có 2 điều là sóng thần và động đất, không có tài nguyên và khoáng sản nhiều, nhưng người Nhật biết quay lại phát huy nơi con người nên giàu. Ưu điểm của Nhật là có nền giáo dục đẳng cấp: Nước Hàn lúc đầu gây hấn với người Nhật, xâm chiếm người Nhật, nhưng sau đó cố Tổng thống Hàn là thân phụ của bà tổng thống Park đã xin bộ sách giáo khoa của Nhật để dịch ra tiếng Hàn (chỉ trừ môn lịch sử và văn chương) và cho học trò học y chang học trò Nhật. Ông đã quên đi tự ái dân tộc để học những nền giáo dục đẳng cấp.

Để góp vui đường dài, vài thầy cô cũng được mời lên chia sẻ ý đạo: Ni sư Hạnh Quang lên kể 2 câu chuyện đạo, Ni sư Giới Hương lên hát bài "Một Cõi đi về" của Trịnh Công Sơn và kể chuyện viết chữ trên nước, trên cát và trên đá (để so sánh với người giận ít, giận vừa vừa và giận lâu). Thượng Tọa Lệ Thọ lên san sẻ về dưỡng thần khí: trong một ngày thì cốt ở giờ dần (sáng sớm), trong một gia đình thì cốt hòa thiện và trong một con người thì cốt là sức khỏe, nên khuyên mọi người giữ gìn sức khỏe. Đức Phật ngủ rất ít, chỉ thiền định, thờ sâu là chính để nuôi dưỡng thân. Các cao tăng Hòa thượng ngủ rất ít, chỉ 4

tiếng đồng hồ một ngày. Những người có lý tưởng thì có thể thức vài đêm, vài tháng nhưng lại cân bằng, vì biết cách thư giãn ở những đoạn giữa và thở sâu. Khả năng của con người vươn lên, không biết mệt mỏi nếu chúng ta biết cách dưỡng thần.

Tham quan **Rừng tre Sagano** diện tích 16km nằm ở phía Tây Bắc tại Kyoto - Nhật Bản, là một trong những môi trường tự nhiên đẹp nhất Nhật Bản, Sagano không chỉ thu hút du khách vì vẻ đẹp tự nhiên của nó mà còn vì âm thanh của gió thổi qua khu rừng tre. Âm thanh của gió trong rừng tre này đã được bình chọn là một trong những “âm thanh cần phải được bảo tồn” của chính phủ Nhật Bản. Nhưng vì mưa gió quá, nên đoàn không ghé được khu rừng tre âm thanh này.

Đoàn dùng bữa trưa tại nhà hàng Chisyakuin Ikkyuan do chùa quản lý nên có bàn thờ Phật tại trai đường và mỗi vị lãnh một hộp cơm nhỏ xinh xinh hình năm cánh hoa và trang trí rất đẹp giống như hộp bánh mứt của Tết Nguyên đán.

Viếng chùa Kinkakuji - Kim Cát Tự, tức chùa Gác Vàng, là tên phổ thông của chùa Rokuon-ji ở Kyoto. Toàn bộ ngôi chùa, ngoại trừ tầng trệt, đều được bọc bằng những lá vàng nguyên chất, khiến cho ngôi chùa sáng rỡ và có giá trị vô cùng. Đây là ngôi chùa bậc nhất của Nhật Bản, là biểu tượng tinh thần, và đã từng là một Shiraiden (Đền Xá Lợi) di tích của Phật giáo.

Chùa Kim Cát Thiên Lâm, Lộc Uyển Thiên Tự, Kyoto

Chùa xây trong một hồ nước với nhiều hòn đá nghệ thuật và hàng cây cổ xoè lá xinh đẹp xung quanh. Sự hài hòa của ngôi chùa cùng với bóng nước thực hư xen lẫn sắc lá xanh khiến chúng ta cảm giác ngỡ ngàng như lạc vào chốn thiên đường trên trần thế. Đây là chùa Kim Cát hoặc gọi là Lộc Uyển Thiên Tự thuộc thiền tông dòng Lâm Tế. Các chùa tịnh độ Nhật Bản thì có số lượng Phật tử đông đảo, trong khi thiền tông không có đông Phật tử bằng, nhưng có ảnh hưởng về mặt tâm lý (Zen). Chùa thật ra lúc đầu chỉ có một tầng bằng vàng, sau đó bị đốt cháy. Năm 1950, toàn dân Nhật hợp lại xây thành 2 tầng đẹp hơn xưa, trở thành di sản văn hóa thế giới và là niềm tự hào về văn hóa Phật giáo của toàn dân Nhật. Chùa này được phép bán vé vào cửa và có phát mỗi người một số viết chữ Tàu/Nhật

(Kanji) về chữ bình an: vạn sự như ý, kỳ này đoàn chừ
tăng ni thì được các chữ:

Chính giữa: “Kim Cát Xá Lợi Điện Ngự Thủ Hộ”

Bên phải: “Khai vận chiêu phước”

Bên dưới: “Kim Cát Thiên Lâm, Lộc Uyển Thiên
Tự, Gia nội an toàn, Kinh đô Bắc sơn.”

Trong chùa có cây bạch quả lâu đời nên chùa cũng
được gọi là Thiên thảo tự (Sen Ju Ji) và nổi tiếng là đề
bình an, vì ai đến đây mua vé cũng được số bình an như
trên đề đem về (chứ không có “Sống qua ngày, chờ qua
đời”). Nước Nhật sống từng tùm, từng tùm trong rừng.
Ngôn ngữ thì có nhưng chữ viết thì không. Mượn chữ viết
đầu tiên là Cao Ly (Triều Tiên), rồi từ Cao Ly qua Nhật và
chữ viết từ Trung Quốc cũng qua Nhật gọi là Kanji (Hán
tự). Nhật chỉ mượn chữ mà không mượn âm (giống chữ
Nôm ở Việt Nam): Việt Nam gọi chữ “đại”, Trung Quốc
đọc là “ta”, Nhật gọi là “oki”, nghĩa là lớn.

Tôi nay đoàn dùng bữa tối tại nhà hàng trên phố Iroha
Robotayaki Nam ba đầy đèn sắc màu rộn rịp và sau đó đoàn
về khách sạn, chuẩn bị mai rời Nhật Bản.

NGÀY 6: 22/10/2017: KANSAI – TPHCM

Trung Quốc đề cao chữ hiếu như gương hiếu của
Bò tát Mục Kiên Liên. Hàn quốc đề cao chữ lễ (như mẹ ăn
nửa chén cơm, con dâu ăn nửa chén còn lại). Việt Nam là
chữ nghĩa: Tình làng nghĩa xóm. Ít trọng người giỏi mà
trọng người hiền. Tiến sĩ không được bầu làm trưởng
phòng mà bầu người hay đi đám giỗ, đám ma, chăm sóc

những người xung quanh làm trưởng phòng. Đi tận cùng của chữ nghĩa là chữ tình. Thăng con út khổ cực làm tiền cho cả gia đình mà không ai thương, vì hay nóng giận. Thăng anh cả không có tiền, nhưng gần gũi hay an ủi gia đình, được ai cũng thương, cái gì cũng được cho. Đó là chữ lễ nghĩa. Nhật Bản thì Samurai cũng **lễ nghĩa, tự trọng**. Có câu rằng “Ăn cơm Tàu, chạy xe Tây và lấy vợ Nhật.” Vợ Nhật không phải là ba vòng tiêu chuẩn như hoa hậu. Càng nhiều đường cong càng nguy hiểm mà lấy vợ Nhật vì phong thái Nhật là điềm tĩnh, lễ nghĩa và biết tự trọng.

Sáng 6:30g ngày 22/10/2017, đoàn trả phòng khách sạn. Dùng điểm tâm với bánh mì và nước cam trên xe buýt. Nhưng thật ra hôm qua hầu như ai cũng mua mì gói Nhật Bản, nên sáng trong phòng mỗi người tự nấu nước chế ăn cho chắc bụng. Trời cũng mưa rỉ rả lâm râm như mưa ngâu rằm tháng bảy khi đoàn di chuyển ra sân bay Kansai để bay về Tp. HCM.

Sân bay quốc tế Kansai là một sân bay quốc tế nằm trên một hòn đảo nhân tạo ở giữa vịnh Osaka, 38 km (24 dặm) phía tây nam của Ōsaka, nằm ở ba thành phố, bao gồm Izumisano (phía bắc), Sennan (nam), Tajiri (trung tâm), thuộc phủ Osaka, Nhật Bản. Sân bay nằm ngoài bờ biển Honshu và được thiết kế bởi kiến trúc sư người Ý Renzo Piano. Sân bay này phục vụ như một trung tâm quốc tế cho tất cả hãng bay.

Kansai mở cửa vào ngày 4 tháng 9 năm 1994. Tính đến tháng 6 năm 2014, Kansai Airport đã trở thành một

trung tâm châu Á, với 780 chuyến hàng tuần đến châu Á và Châu Úc, 59 hàng tuần đến châu Âu và Trung Đông, và 80 chuyến bay hàng tuần đến Bắc Mỹ. Phi trường xây giữa biển (vì dân không chịu bán đất), xây khoảng thời gian 20 năm, đóng cả triệu cột bê tông xuống lòng biển sâu để thành móng xây sân bay. Cầu sắt nổi đất liền ra giữa biển dài 5km. Độ cao từ mặt biển lên cầu là 36 mét. Cầu có 2 tầng: tầng trên là dành cho xe buýt, tầng dưới là xe lửa. Tại phi trường Kansai (Kansai International Airport), có cửa hàng Kix Duty Free, được mua miễn thuế và giảm giá 5%. Các mặt hàng như nước hoa, rượu và thuốc lá. Đây là điểm cuối để mua sắm trước khi làm thủ tục bay về Thành phố Hồ Chí Minh. Thông tin chuyến bay: VN 321 KIXSGN 10:30-14:15. Vì ảnh hưởng bão ở Philippines, nên máy bay bay trễ và lắc lư rung chuyển rất nhiều trên không trung, nên ai cũng im lặng lo niệm Phật. Nhưng may mắn, cuối cùng đoàn cũng đến sân bay Tân Sơn Nhất bình yên.

Chùa Quan Âm Asakusa, Tokyo

Một chuyến đi Nhật Bản đầy đáng nhớ với nhiều học hỏi, mở mang về nền văn hóa đặc sắc, thâm trầm, tinh tế và thiên vị của Nước Nhật. Đoàn có nhiều kỷ niệm với thủ đô Tokyo với chùa Việt Nam, Núi Phú Sĩ uy nghi, thành phố Kyoto nên thơ, chùa Kim Cát dát vàng và đền thần đạo Osaka màu đỏ của miền trung Nhật Bản. Đoàn được trải nghiệm hái nho và ăn nho tại vườn, tắm onsen và đi tàu cao tốc Shinkansen. Chuyến đi từ phía đông (Tokyo) và về từ phía tây (Sankai/Osaka) Nhật Bản đến Việt Nam đã chấm dứt. Cám ơn từng thành viên của đoàn, công ty du lịch Đặng Lê và anh hướng dẫn viên (ẩn danh) thông minh giàu có kiến thức đã trình bày nền văn hóa đặc sắc sâu lắng của nước Nhật cho từng thành viên của đoàn.

Bùi Giáng có câu thơ: “*Nếu để lỡ hẹn một giờ, đời sau muốn gặp phải chờ trăm năm.*” Những việc hay cơ hội gì cần làm nên làm liền, đừng bỏ lỡ thời cơ thì khó gặp lại. Đời như giấc mộng, ngay trong giấc mộng cũng còn mơ. Giấc mơ không có đánh thuế, nên cứ mơ. Chúc từng vị có nhân duyên gặp gỡ trong đoàn Nhật Bản thành tựu giấc mơ của chính mình. Hẹn gặp lại trong một chuyến đi chiêm bái tâm linh khác.

.Nam Mô Hoan hỉ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nhật ký hành hương Nhật Bản, ngày
26/10/2017

Thích Nữ Giới Hương

(huongsentemple@gmail.com)

INTRODUCTION

Japan is a very special archipelagic country, with over six thousand islands (Wikipedia). Honshu, Kyushu, Shikoku and Hokkaido Islands are beautiful with immense forests of pretty cherry blossoms along green streams. Not only does the Japanese land possess a charming shape, but even Japanese religion, language, custom, food and people display a particular character.

The English-Vietnamese bilingual book, Văn Hóa Đặc Sắc của Nước Nhật Bản - Exploring Japan will help readers explore Japan and increase their understanding of the unique deep affluent meditative culture.

We would like to introduce it to all readers.

At morning dawn, October 28, 2019

Huong Sen Press, USA

EXPLORING THE UNIQUE CULTURE OF JAPAN

The Đặng Lê Company of Saigon organized a tour to central Japan with visits to the capital of Tokyo, Mount Fuji, Kyoto City, and Osaka. The delegation consisted of thirty members, with nineteen monks and nuns, including Ven. Thiện Hảo (head of the delegation), Ven. Tâm Hiếu, Ven. Lê Thọ, Ven. Nguyễn Sĩ, Ven. Phước Chí, Ven. Trung San, Ven. Bhikkhuni Như Cảnh, Ven. Hạnh Quang, Ven. Giới Hương, and others, along with eleven lay Buddhist followers. The trip departed October 17, 2017 and returned October 22, 2017. October is the beginning of autumn in Japan; leaves are starting to turn yellow and red, so this tour was called “Japan: Romantic Season Destination.” On this tour, we learned much the about the unique Japanese culture.

Narita International Airport, Tokyo

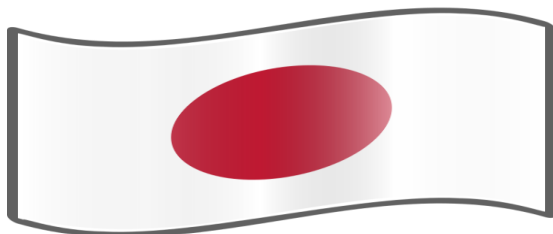
Japan is an island nation in East Asia. It is located in the Pacific Ocean, on the east side of the Sea of Japan, the East China Sea, China, the Korean peninsula, and the

Russian Far East, stretching from the Okhotsk Sea at the north to the East China Sea and Taiwan island in the south. Japan, "A Rising Sun Country," is a volcanic archipelago of 6,852 islands, mainly in the temperate regions with four distinct seasons, but it has a different climate along the length of the country. The four largest islands, Honshu, Hokkaido, Kyushu, and Shikoku, occupy about 97 percent of the country's land. Most are only forests and mountains with limited mineral resources. Japan's population is about 126 million people and nearly 9.1 million residents live in central Tokyo, the capital of the country. Tokyo, which is the world's largest metropolis with more than 35 million people, has the most developed urban economy in the world.

Archaeological studies indicate that people settled in Japan beginning in the Old Stone Age. Initially, influenced by the Chinese Empire and the Western world, it has absorbed features from these cultures into Japanese history and culture. From the twelfth century to 1868, Japan was continuously under the control of shogun feudatory soldiers on behalf of the emperor. The country entered a process of isolation that lasted throughout the first half of the seventeenth century and ended only in 1853 when a US fleet pressured Japan to open its doors for the West. Nearly two decades of civil war and riots occurred before the Meiji Emperor, who rebuilt the country as head of state in 1868. This was the birth of the

Japanese empire, with the emperor becoming a sacred symbol of the state and unity of the people.

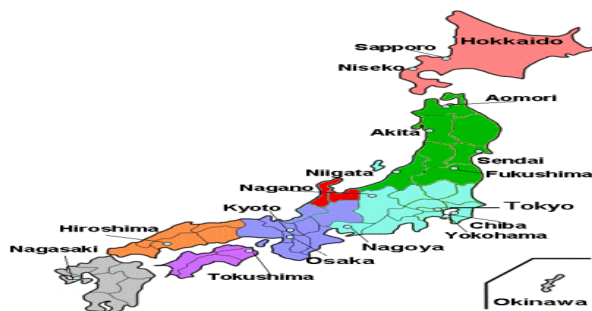

Japanese Flag (Google)

In the late nineteenth and early twentieth centuries, the victories after the Sino-Japanese War, the Russo-Japanese War, and the First World War allowed Japan to expand its empire and strengthen its power of militarism. The Sino-Japanese war in 1937 quickly spread into a part of World War II, which started in 1941 and ended in 1945 after the US bombing of Hiroshima and Nagasaki. From the time the new Constitution was enacted in 1947, Japan maintained a constitutional monarchy combined with democracy, in which the elected legislature was the Japanese National Assembly.

Japan is a developed country with a very high living standard on the Human Development Index. People enjoy one of the highest life expectancies in the world with infant mortality rates the lowest in the world. Japan

has the honor of having the most nobel laureates in Asia (<https://en.wikipedia.org/wiki>).

Map of Japan (Google)

Time: Vietnam is two hours ahead of Japan. One hundred US dollar equals 11,135 yen (October 17, 2017). The baggage allowance is 40kg; with 7kg of hand luggage. Their power supply is 220 v; 2-pin flat and power outlet.

Meals are usually served in a Japanese meal set, meaning that each person has a small tray with several pretty tiny dishes. The meal often consists of a fragrant sticky Japanese rice bowl, a soup without salt, a lumpy cake soup (large noodle size), vegetables, white tofu boiled without wedges in a tiny hot pot, sweet potatoes or fried gunpowder with pickles, and so on. Our travelers were not accustomed to the spicy Japanese seasoning, but luckily, the nuns from Bạc Liêu and Venerable Hạnh Quang carried many Vietnamese veggie foods such as seaweed, salted food, fried tofu, and soy soup to

supplement. Breakfast and dinner usually are in the form of a buffet (choosing food yourself), so it can be eaten easily.

The weather forecast for our trip was:

October 18: Tokyo, temperature 15–18 degrees; rain

October 19: Hakone, 14–17 degrees; some rain

October 20: Osaka, 20–25 degrees; cloudy

October 21: Osaka, 20–25 degrees; beautiful sunshine

But in fact, only on October 18 was there sunshine; the rest of the days were rainy and cloudy, but this did not stop us from visiting the places of interest.

FIRST DAY – OCTOBER 17, 2017: HCM CITY to TOKYO

At 9:00 p.m. pilgrims gathered at Tân Sơn Nhất International Airport. The tour guide welcomed the delegation and helped us check in for flights to Tokyo, Japan. It was an overnight flight. Flight information: VN 300 SGNNRT 00:40 07:45.

THE SECOND DAY – OCTOBER 18, 2017

TOKYO: Visited Asakusa Temple, the Japanese Imperial Palace, and the Vietnam Pagoda, Japan.

At 9:00 a.m. a bus took us from the Narita airport to Tokyo to visit the Asakusa Temple, the oldest temple in Japan. Legend tells that in 628, while fishing on the Sumida River, the brothers Hinokuma Hamanari and Hinokuma Takenari found a statue of Guan Yin

Bodhisattva (about 5.5 meters high) in the net. Many times they had released the Buddha image to the river, but the statue naturally returned to the net. The elder Hajino Nakamoto realized the sacredness of the statue, so he turned part of his house into a small shrine to worship the statue for the sake of many. The temple was rebuilt to be large, solemn, and majestic.

The author at Quan Âm Asakusa Temple, Tokyo

Asakusa Temple is located right in the center of Tokyo with more than twelve hectares of land. Now, the Meiji Emperor is in charge of the pagoda, so many princes, aristocrats, and officials of high rank often come to take refuge and attend ceremonies. According to Buddhist custom, when Japanese people reach the temple, first they must go to the pond. They use their right hand to wash their left hand. In turn, their left hand washes their

right hand. Then they take two coins to drop in the well or at the main chanting hall to pray at a Shinto shrine or to Guan Yin. There are small bells hanging on multicolored cloth strings; guests can worship Buddha or Shintoby touching the strings to ring the bell.

The former name of Tokyo is “Edo” (江戸 (Giang Hô)), “the river protector.” Now it has a new name, “Đông Kinh,” the capital in the East. Meiji moved the capital from Kyoto to Edo and changed its name to “Tokyo.” In Sumida, Tokyo, there is A sky-tree tower. It is the highest television tower in the world, 634.0 meters (2,080 ft), built in March 2011 replacing the Canton Tower and the second tallest tower in the world, Burj Khalifa (829 m / 2,722 ft) in Dubai.

The Tokyo River is 70 km long and has fifty small bridges passing through.

How do they build a Japanese house? Each house is built with a 4-inch gap, for example, without using the same wall (if there is a walled house, it was built before 1950). The first floor is the ground floor, on the third floorit is required to install pomegranate glass (when being burned, it will break like pomegranate and cause no harm, but it is expensive).

The group stopped at Hokaido Akihabara Restaurant on the second floor of the Akihabara area to enjoy a Japanese-style lunch. After that, we went shopping in downtown Akihabara. Here, visitors can buy souvenirs,

electronics, and massage machines of good quality. Some people purchased the eye massage machine that cost 200 US dollars (22,000 yen). The eye massage model has fragrant water for the nose, a steam spray to soothe the eyes, and can use both 110v or 220v power. If visitors buy more than 5,000 yen and give their passports, they can get a tax reduction of 0.8 percent. The sales staff stapled the receipts with the passport (before boarding the plane to return to Vietnam, they must present it to Japanese customs). However, small companies are not exempt from tax. In regard to buying a car, if a Japanese person wants to buy a car, they must present a permit with a valid parking space to a car company. Only then will he will be allowed to buy a car and the store able to sell a car.

Seventh-grade pupils must start learning English. The allowable age for drinking alcohol in Japan is twenty (in America eighteen is the legal drinking age).

A female toilet has a woman's figure with red letters while the male toilets have a male figure with blue letters. So, if anyone doesn't know the Japanese language, they just look at this symbol.

After shopping, our group visited the Royal Palace of Japan (Imperial Palace). It was built on the old foundation of the Edo citadel, a large park area surrounded by water moats and city walls in the heart of Tokyo. The king and queen live in the seven-hectare hillside mansion. To keep the palace green, every year the king pays for bonsai gardeners (around 200 billion Japanese yen).

The Imperial Palace of Japan

Then we checked in at Shinjuku Granbel Hotel (2-14-5 Kabuki-for Shinjuku-ku, Tokyo 160-0021) and at 4:30 p.m. we headed to Aikawa-machi, Hambara, about an hour's drive from the hotel (if there is no traffic jam) to visit the Vietnam Pagoda founded by the Late Venerable Minh Tuyền (address of the pagoda is 243-0307 Kasagawaken, Aigokun, Aikawa-machi, Hambara 4889, chuavietnamjapan@gmail.com). We offered dried food, mushrooms, Lotus Sutras, Daily Chanting, and many books (Agama, Vajrayāna, and His Holiness the 14th Dalai Lama) written by Venerable TN Giới Hương with the introduction of the Most Venerable Như Điển (the abbot of Viên Giác Pagoda, Germany). The delegation was welcomed with honor by Reverend Nhuận An, Bhikkhuni Giới Bảo, and the local Buddhists. There were many delicious dishes, especially U-Dou noodle. Each of

us ate two U-Dou bowls. It is said that the scene around the temple is beautiful, but we were not able to see, as it was nighttime, so we hope to visit it again in the daytime. We returned to the hotel at exactly 9:00 p.m.

The Buddha Hall and dinner room of the Vietnamese Temple, Tokyo

THE THIRD DAY – OCTOBER 19, 2017: TOKYO – FUJI MOUNTAIN

Tokyo is like the capital of Hanoi and the cities of Kyoto and Osaka and where our car traveled looked like Saigon City. Tokyo is in the east of Japan in the central region. The delegation spent a lot of time sitting on the bus, however, the head of the delegation said: "Happiness is not the destination, it is the journey."

At 8:30 a.m., we took breakfast at the hotel buffet and then checked out. From Tokyo, we spent about two hours visiting the Vineyard (*vườn nho*) near Mount Fuji.

Grapes (fruits/picking grapes): Black and red grapes dangle from each cluster. Customers can choose to eat as much as they want while they are there, but if taking it out of the garden it must be paid for. We share grapes with one another and fill our stomachs. How fun it is! The grape is sweet but the taste is not like American or Vietnamese grapes. We took lunch at Funatsuya, a local restaurant (Japanese set/each person had a tray).

Mount Fuji (Fuji-san): It started to rain and as was our tourist plan, our bus continued to drive towards Mount Fuji. It is the tallest mountain in Japan and is a famous symbol of this country. Therefore, it often is a beautiful icon in paintings, art, photography, literature, and music. Mount Fuji is one of Japan's "Three Saint Mountains," along with Mount Tate and Mount Haku, and is also a special place of a scenic beauty, a historical monument, and was recognized as a World Cultural Heritage site on June 22, 2013. The Fuji Mountains spread across Shizuoka and Yamanashi provinces in southwestern Tokyo. This is an active volcano with a maximum height of 3,776 meters. Mount Fuji peaks have snow all year round, creating a majestic and magnificent beauty. At the foot of the mountain there are five large freshwater lakes: Kawaguchi, Yamanaka, Sai, Motosu, and Shoji. Along with nearby Ashi Lake, they create a particular landscape for the mountain. This is a part of the Fuji-Hakone-Izu National Park (Wiki online).

Many Asian people come to Japan, but after living there a short time, they often settle in other countries like the US or Canada. The population declines about 1 million every three or four years, because the Japanese people live a long life but have fewer births (while Vietnam increases one million people every year). As a result, children in Japan are very precious. Women who are pregnant and give birth can receive benefits from government subsidies. Each child has a microchip so the parents just turn on the phone and know immediately where their children are.

Before the Japanese had the written word, the crown prince Sô-tô-kaski called this mountain “Nondual” (unique, incomparable), and after he prospered, he changed the name to Mount Fuji (“fu” means “rich”). In the museum of Mount Fuji, the reading is “Fuji,” but written it is “Non-dual.” The mountain is about 3370 meters high, divided into ten sections. All students must take a climbing sport course (they often climb to the eighth section without becoming tired).

There is a legend that a Buddhist monk brought a kerosene lamp and lit it at night to climb the mountain. When the oil ran out, at that place, he cut the grass and made a mark in the ground noting it as the first stop. The next night he lit the fire and continued to climb for ten nights, making marks at ten stations. The higher he climbed, the more the wind blew and the faster the flame disappeared. Therefore, the higher he climbed, the closer the distance between the stations. Private companies made

toll roads for 16 kilometers from the first floor to the fifth floor for a price of seventy-six dollars per car (this company became rich).

Each year from July 1 to September 1 is a two-month opening for students, residents, or visitors to climb the mountain for free. Other months it is closed because the heavy snow makes it dangerous. Many Asian students climb to a station, buy a card, and send it to their mother or family. Climbing, being cold and tired, their words on the card are scribbled, unreadable, and unrecognizable, so sometimes families would throw away the card, as they did not recognize how hard it was for their child to climb up the mountain. If a person starts climbing at 2 p.m., then the next day at 3:30 p.m. he would reach the summit.

West of Mount Fuji is a **ghost forest**: Japan has many positive good points, but there are also negative sides. For example many people have committed suicide in the forest. In a year, every day an average of 100 people kill themselves. Why do people in a country with many progressive economic assets often commit suicide? In the heart depths of Japanese people is samurai – the pride and self-respect of the swordsman. So, when they feel that they disturb other people and are not worthy to receive the respect, they have no purpose for living, become depressed and feel it is better to die. They believe their soul will be reborn as a plant. Of course, if there are monks of Buddhism or Shinto to pray for them, then they will reborn as a god. If no one chants for them, they will

born as ghosts. And they prefer to die on Mount Fuji as it is considered a celestial place. They often go to the west of Mount Fuji to die (like India, where people prefer to die in the Ganges River, Sarnath).

Japanese people have a gentle nomadic culture. According to Vietnamese culture, if there is only one cup of rice left, it is not for the children, but for the elderly parents. In contrast, Japanese save the rice cup for children because children have more of a future than the older parent. Japan does not have the death anniversary for ancestors. When parents get old, they must live in a **nursing home**.

The tour guide has a grandchild who works at a nursing home. She earns a salary of 100 million yen (4,000 US dollars a month). One week, she works three ten-hour days and another three fourteen-hour days. During those ten-hour days there are four hours for her to rest, but if there is an emergency, she must be available to help.

In the morning, the nurse must bathe more than 100 elderly people. She washes their hair and massages their scalp (there are elderly people asking her to do it longer as they feel happy with the human touch) but others urge her to hurry up so that others do not have to wait for their turn. After shampooing, the people go to a drying room for the next stage.

Whenever anyone dies, the nurse telephones the relatives to inform them of the sad news. Once a person replied, "Dad is dead! I bought the funeral home insurance" or "I purchased a packet of religious service (shaman – a person who chants for the deceased in the funeral home), please contact them to pray for my relative. After cremation, would you please release the ashes into the lake?"

Time for religious worship and visitors is usually around six hours. If a nursing home resident dies with no family or religious beliefs, they are sent to cremation immediately. How sad for a life to end this way! Before sending the body to a funeral home or fire, if the death seems suspicious, an examination is done to determine if the death is natural, due to old age, and not due to being poisoned. A human life: At young age, students are hard-working at academic pursuits or university until the age of twenty-two. They spent another forty years working. At the age of sixty-five, they live in a nursing home waiting for death, and then their ashes are released to the river or wind.

Birth Control in Japan: Few people give birth. There are many reasons for birth control:

- 1) Many children often make their parents too tired to enjoy life or travel
- 2) Tuition is very high, especially university fees
- 3) Work is stressful

Because there are few children, the elderly have no young people to take care of them. Therefore, it is recommended that anyone in Vietnam who wants to go to Japan to work or attend university, if they study nursing and learn the Japanese language, they will earn 4,000 dollars a month. After five years they can return to Vietnam, where they can buy or build a house to live.

Some Vietnamese people have had a great influence on Japanese culture:

1) Firstly, Venerable Đông Triết, a Chàm monk in Vietnam, dedicates the "An Nam Dance" to Japanese culture. His religious music is sad, melancholy, and deep.

2) Secondly, Princess Nguyễn Phúc Ngọc Mai (she had black tooth which was precious at that time) and was married to a samurai. Every year there is a three-day festival (October 7–9). The Japanese have a festival to celebrate the Vietnamese princess. In the festival, there are two children dressed in samurai uniforms and thousands of Japanese girls wear Vietnamese long dresses.

There was a rumor that the princess knew only two words of Japanese, "Dear Honey" (Anh ơi!). When she died, the samurai built her stupa on a mountain in Nagasaki facing toward Vietnam. It was called Đại Ân Tự Pagoda.

3) The third character is Mr. Phan Bội Châu. Japan made a film called *Collaborator: The Life of Doctor Phan Bội Châu* to promote his great contribution.

Returning to **Mount Fuji**, many convoys drove to the mountain to the fifth station, but as it was raining we only watched. Guests were wearing raincoats and carrying umbrellas. People gathered at the gift store while it rained. The unique product in this area is the Aroma Fragrance Pillow–Lavender, made with 100 percent flowers; the scent will keep mosquitoes away. Every two weeks, the pillows should be sun-dried for the essential oils to release the aroma. The pillow can be used for several years. Price is from ten to forty dollars (it is costly).

*Mount Fuji in the sun under the beautiful
autumn leaves*

Autumn is the best time for most tourists so the Vietnamese tour went to Japan in October (and encountered rain). In the autumn, the leaves on the mountains turn a beautiful color of yellow or red. It was cold and snow appeared on the top of the mountain. At the

end of October, the leaves start to fall. A cold wind or a autumn breath blows lightly, which makes the red or yellow leaves fall and cover the path.

Before going to Mount Fuji (about 50 – 60 km), our bus traveled through a stretch of road where we could hear music echoing from the ground up. The song praised the majesty of Mount Fuji. We noticed that whenever a car or bus passed, the weight of the vehicle triggered a particular song to play (a new Japanese innovation).

About three kilometers from Mount Fuji is **the ghost forest**, where many people go to kill themselves, as the above paragraph narrated. In that area, three sentences are written:

1. "Everything can be done from the beginning, except death."
2. "Love your family."
3. "I'm willing to wait for you."

A story of a ghost:

On February 23, 2017, a university gave a high score to a student because she proved that there really are ghosts in the world. As the story goes, about 5 p.m. a taxi driver took a guest thirty kilometers. The driver was very happy because he thought he would get a good tip. After he had been driving for about thirty minutes, he realized that the destination was a city that had been destroyed by a tsunami. All of the residents had been killed, so he asked his passenger why she wanted to go there. She replied:

"Sorry, I'm dead, but I miss home, so please drive me back home." He turned around and didn't see anyone. He braked his car, stopped the cash register, and printed out a receipt. The student took this receipt and wrote a thesis to prove there are real ghosts in the world.

A story about an unwed mother: A pregnant Vietnamese woman student had a job washing dishes. One night, after work, as she headed home, she went into labor and gave birth to a baby in the middle of the road. She packed the baby in a warm coat and left it behind at a strange house on the road. An old Japanese lady at midnight heard the sound of a baby crying and ran out to see a newborn baby wrapped in a warm coat. She was so scared that she fainted. Her husband called the police and they brought the baby to the hospital, saving the its life. Ten days later, the police saw the security camera footage from a villa next door. They saw a girl's back in front of the villa and watched as she used her teeth to bite the baby's navel. Finally, the police found that young mother. On Japanese television, she covers her face and said that she is an international student of Southeast Asia and her parents live in the countryside and are not rich. They would beat her if they knew that she had become pregnant. Because of social pressure, if she is not married but has a child life is impossible (unlike in American society). The Japanese government cared for her and her baby. They gave her a thirty-six-square-meter house to live in. The whole city in her area often donates clothes, baby strollers,

and nourishment, so much so that there is no room in her home to keep everything. The government provides her with a teacher who guides her on how to raise a child from three months to six months (there is no beating of children like we often see in Vietnam). She was released and her baby was the one to bring her luck. If the baby had died, she could have been imprisoned for seven years.

Capitalism is not all bad, but it emphasizes that whoever is good, clever, and creative will exist and live long: "Half of the loaf is still bread, but half of the truth is no longer true." Japanese people are rich and free to engage in politics, while other countries use politics just to get rich.

In the afternoon of October 19 at 3 p.m., we visited **the Oshino Old Town Hakkai**. It was raining and we were wearing raincoats so we visited the village in the rain. At the end of the road was a lake of emerald green hidden between the grassy hills. In the distance an ancient tree spread its branches above the still lake. We quickly visited, took photos, then went to our hotel at Fujinobo Kaen Hakonei/Fuji area (495-201 Subashiri, Oyamacho, Sunto-gun). There is an onsen bath in the hotel (two separate male and female baths) with good sulfur water for the skin. From 6 p.m. to 10 p.m. there is a free photo service room if you want your picture taken wearing a Japanese kimono costume. The aromatic scented pillows here are very popular at 300 yen per pillow. Our group had a nice buffet dinner at the hotel.

The beautiful rocky spring in front of hotel

Fujinobo Kaen, Fuji San

(Venerable Hạnh Quang & Venerable Giới Hương)

THE FOURTH DAY – OCTOBER 20, 2017: FUJI-NAGOYA/KYOTO

At 8:15 a.m., after breakfast at the hotel, we checked out and took group photos at the bonsai mountain and forest in front of the hotel. Then we boarded the train for hours traveling to Nagoyi, Aichi, Kyoto, and central Japan to experience the high-speed trains.

We enjoyed **the Shinkansen train** from Toyohashi Station to Hamamatsu Station where a shuttle bus picked us up at Hamamatsu Point. “Shinkansen” means "new train line." The English meaning is "bullet train" because the compact shape of the train head resembles a bullet). The high-speed train produced in 1964 was a result of decades of high-tech development in Japan. The bullet

train travels at 320 kilometers an hour, while a bus only travels at 120 kilometers an hour. This train has never caused an accident. If there is an earthquake, the train will stop itself. The train glides smoothly, as if not touching the tracks. Everyone must keep quiet on the train, so that the Japanese can work on laptops, read newspapers, or close their eyes to take a rest. In Vietnam, China or India, bus and train stations are centers of all kinds of noise. It is a special style of Japanese culture that we need to learn.

On the journey, the tour guide was also grateful for **the great merit of Hoằng Pháp Monastery**, Hóc Môn, Việt Nam, because each retreat it has imparted Buddhism, ethics, and pious thought to a large numbers of Vietnamese students (8,000 to 6,000 students). Of these, about 2,000 students understand Buddhism enough to follow the practice. This is very precious. Therefore, the merit of Hoằng Pháp Monastery is great as it provides the spiritual flame to strengthen the country of Vietnam. The religious organizations can do this, but other organizations find it difficult to perform this function. The monks of Hoằng Pháp Monastery provide needed opportunities for deeper thinking to thousands of students who practice at Hoằng Pháp Monastery

The 10.000 yen (ten thousand yen note) Osatsu Cookie of Japan, printed with the image of Fukuwaza Yukichi Teacher [Vietnamese: Phúc Trạch Vụ Cát (1838–1901), is one of ten great Japanese treasures].

Mr. Fukwaza Yukichi wrote a book about educational change (nineteenth century). This book was translated into Vietnamese by Phạm Hữu Lợi as *Encouragement Learning: A Book Creates a Strong Power for Japan*. Almost every Japanese family has this book (the price is about 47,000 VND/book). The book shows that his thoughts were progressive far beyond the nineteenth century, so the Meiji Emperor invited him to work as the Prime Minister of Education, but he refused, preferring instead the position as director of the academy. There is a saying: "Teaching a good woman, we have a family. Guiding a good teacher, we have a new generation." So, the merit of Master Fukwaza Yukichi and monks/nuns in the Buddhist temples is very great in human education.

Samurai Fukuwaza Yukichi went to the US and Europe to encourage Japanese people to learn Western culture with the motto, "Escape Asia to enter Europe," that is, to escape Chinese culture and study the European way. The fourteen-year-old Meiji Emperor supported this ideal. At that time, Nguyễn Trường Tộ also called Vietnam to reform in the same way, but failed. It is true that "Actions lead thoughts. The thoughts create the personality/characteristics. The characteristics form the destiny." He died in 1901 and the whole country mourned, just like Vietnam cried for Phan Chu Trinh and Thích Quảng Đức Bodhisattva.

Don't be proud if you're rich but not good in school.

Be proud when you study well even if you are poor.

Who has many qualifications is good but not poor in knowledge.

Normal people are always dangerous.

Dangerous people are always normal.

Many talented people are not rich because they do not intentionally focus on earning a lot of money. They are only interested in enriching their knowledge.

After lunch at a local restaurant (Watami Hamanmatsu Yurakuga), we visited the Nagoya Museum of Trains (No. 3-2-2 Kinjofuto, Minato-ku, Nagoyi, Aichi, 455-0848, Japan). We spent two nights (October 20–21) in the Osaka or Kanku area, at Osaka Keiko Hotel (2-3-6 Kouzu, chuo-ku, Osaka, Japan 542-0072; Tel:

06.6213.2211. Fax: 06.6213.2506 Email: info @ hotel-osaka-keiko.com, URL http: // hotel-osaka-keiko.com). We enjoyed a good breakfast and dinner at this hotel. The food here is delicious, more so than the other restaurants. October 20 (Vietnamese Women's Day) was also the birthday of Venerable Hạnh Quang, so the tour guide arranged with the restaurant to offer her a nice multicolored fruit plate. We sang a happy birthday song to her.

Because the hotel is in the heart of the commercial city of Shinsaibashi and Dotombori (only a few minute's walk away from the hotel), there are many shops selling Japanese food and machinery. There also have many carton boxes for free outside the store, so most guests use this to pack things for the trip home. In our group, almost everyone took a box to pack gifts for Vietnam. Whoever still has yen currency also bought Japanese items because in a couple of days we were leaving Japan for Vietnam.

THE FIFTH DAY – OCTOBER 21, 2017: KYOTO CITY – OSAKA

Kyoto, the land of **Shinto shrines**, palaces and Japanese gardens, is considered the cultural center of the country. Green trees in Kyoto often start to turn yellow from the end of October into mid-December. The best autumn time is in mid-November. Many temples in Kyoto are located on large hills between red-brown maple trees and many clear streams flowing from the cliffs. Such a picturesque view!

Osaka Province is the Great Returning Province. Osaka is behind Tokyo, like Saigon. In March, when Japan's famed cherry blossoms are expected to bloom, tourists from everywhere gather to enjoy them. This month is the most crowded time for tourists. Many people think that pink cherry blossoms are the symbolic flower of Japan, while actually the sixteen-petal daisy is the national flower of Japan. In addition to cherry blossoms, Osaka has many other beautiful spots for sightseeing. It's the center of Kyoto, where there are 5,000 Vietnamese engineers working. They bring their wives and children here to live, so there are over 100,000 Vietnamese people in Osaka.

For Vietnamese going to work and study abroad, it's important to remember Acsimet's statement: "If anyone gives me a fulcrum, I will raise the earth." This expresses the positive meaning of the truth that to deal with the times when we fail, neglect, are hopeless or encounter difficulties, that we should be strong to rise up from a fulcrum (goodness). Another version of the statement is: "If anyone gives me a fulcrum, I will lean on it my whole life." We must overcome any weakness or self-interest and rely on our own goodness and the goodness of the host country.

From the ancient capital of Kyoto to Osaka, the bus takes two and a half hours. The first place we visited on our fifth day was the Fushimi Inari Shrine (Shinto). The temple is located on Mount Inari. The color of the temple is full of orange highlights and is the place for worshipping

the goddess of rice and prosperity. We had the opportunity to see thousands of beautiful gates around alleys. One of the scenes of the movie, *Memories of a Geisha*, was filmed in this area.

Fushimi Inari Shinto Shrine and Japanese female students

Shintoism and Buddhism are the two main religions of Japan. According to history, once the Meiji Emperor proclaimed that "Both Buddha and God must obey" it meant the Shinto and Buddha must fulfill the Meiji rule. Then people protested and the king had to retract his statement. Currently, many Shinto shrines are built next to Buddhist temples. Like in India, Hindu temples are built next to Buddhist temples. For example, Nagarjuna Bodhisattva Island (Nagarjunakonda in Uttar Pradesh, India) has many Hindu pilgrims along with Buddhists who visit and worship, because a few Hindu temples with their

nine gods were built next to the archaeological site of Nagarjuna.

Shintoism is very sacred in Japan, while in Vietnam, the heavenly spirit is only in its hidden form or belief, but not yet formed. The main master of the gods is the emperor. Shintoism has no Koran or Bible. The shrine owner is an abbot. The rich donors offer many pearls, gems, and swords to the shrine. At the shrine, if a ritual is held for a two-hour wedding, the bride and groom must spend about \$15,000 for the shrine. The prayers for sick people cost \$500 for one person. The new car rite is \$300 a car (for only a few minutes, the monk pours fragrant water on the car); a dozen cars are blessed at once. People believe that if monks and nuns in the temple or shrine pray for their wishes, their lives will be better. A religious teacher is a particularly respected class in society (like Indian people who think that Brahmas are the holy persons who can approach the gods). If there is a monk to pray in the funeral home, the deceased will have a good reincarnation and everything will be good and peaceful.

Parents giving **a dowry must pay 50 percent tax to the government**, so some people do not report the true amount of money as they file a tax return. There is a story about a Vietnamese lady who sold old bottles and various items. By chance, she finds billions of yen in old Japanese speakers. It is a guess that Japan sold garbage to Cambodia; Vietnam went to Cambodia to buy the second-hand goods and eventually the speakers came to the

Vietnamese lady. A lucky god knocked on her door, and she became rich from the Japanese dowry (maybe the owner hid the money for his personal purposes). The Shinto shrine worships the nine-tailed fox like a god. People often drop two coins to the shrine ground to grant their wish for selling their house and the land. Many people believe it so.

Japan has two things: tsunamis and earthquakes and no resources, but many minerals. However, Japanese people know how to develop their potential ability, so they became rich. Japan's advantage is that they have a high-level of education. In the past, Koreans disliked the Japanese, but then the late President of South Korea, father of Mrs. Park, begged that the Japanese textbooks (all subjects except history and literature) to be translated into Korean and let Korean students learn as same as Japanese students. It was a good mark because for the sake of many, the president **forgot about the national pride** and enabled citizens to obtain a good education.

To contribute to the long tour, some monks and nuns were invited to share their ideas. Venerable Hạnh Quang narrated two Buddhist stories. Venerable Giới Hương sang the song "Một Cõi đi về" ("A Place to Be Back" by Trịnh Công Sơn) and told stories about writing letters on water, sand, and rocks (compare to no anger, anger, and much anger). Venerable Lệ Thọ shared the arts of deep breathing: In a day, the best time is the tiger period (in the early morning). In a family, harmony is

important. In a human, the health is necessary, so he recommended that all of us stay healthy. The Buddha slept very little and only meditated. The way of deep breathing is the main thing to nourish the body. High venerable monks also sleep very little, only four hours a day. Those who have ideals can stay up for a few nights, a few months, but they are balanced by knowing how to relax in the middle and continue with deep breathing. Human ability can rise tirelessly if we know how to nourish the spiritual with the breath.

We visited Sagano Bamboo Forest in a 16 kilometer area in northwest Kyoto, Japan. It is one of the most beautiful natural environments in Japan. Sagano not only attracts tourists because of its natural beauty, but also because of the wind sound. The wonderful echo of wind blows through the bamboo forest which has been voted as “one of the sounds to be preserved” by the Japanese government. But today due to rain and wind, we failed to visit this bamboo forest sound.

We enjoyed lunch at the Chisyakuin Ikkyuan Restaurant which belongs to a Buddhist temple, so there is a Buddha altar at center of the dinner hall. Each of us received a small five- petals-flower-shaped box. It was beautifully decorated like a sweet jam box of Lunar New Year and contains many delicious foods.

Kinkakuji Temple (Kim Cát Tự or Gác Vàng) is the common name of Rokuon-ji Monastery in Kyoto. The whole temple, except the ground floor, is covered with

pure gold leaves, making the temple bright and extremely valuable. This is the most beautiful Japanese Temple, a spiritual symbol, and once a Shiraiden (Relics Temple) for worshipping Buddha relics.

Kinkakuji Temple, Kyoto

(Photo in the rain, October 21, 2017)

The quaint temple is built on a lake surrounded by many ancient trees and stone carvings. The shape of the temple is reflected on the surface of the lake. The beauty of the scene makes us feel as if we are in a heaven on earth. **Kinkakuji** or Zen Garden Temple belongs to the Lin-chi lineage. The Pure Land Sect in Japan has a larger number of Buddhists than the Zen Sect, but Zen has a great influence on Buddhist psychology and art. At the first stage, the temple had only one floor in gold, then the temple burned. In 1950, the entire Japanese people joined together to donate two beautiful golden floors that are now a world cultural heritage site and the pride of the Japanese

people. We must buy tickets to enter. Each customer receives a color-blessed paper with Buddhist wishes written with Chinese/Japanese (Kanji) characters. For example, “Gain what you want,” “Peace,” “Pure.”

In the middle: "Kinkakuji Temple"

On the right: "Open the fate, gather blessed"

Below: "Kinkakuji Zen Temple, Deer Garden Zen Temple, family safe, Bắc son Capital."

In the garden, there is an old white fruit tree so the temple is called Plant Zen Temple (Sen Ju Ji). It is famous for a colored blessed paper for peace, because anyone who comes here to buy a ticket can enjoy the peaceful paper as above (not "Live through the day, wait to die"). The Japanese borrowed their first script from Korea and also borrowed writing from China, which is called “Kanji” (Chinese characters). They borrowed words without borrowing the sound (like the Nôm letter in Vietnam): Vietnam calls the word "đại," China reads "ta", Japan calls it "oki" (big).

That evening, we had dinner at the restaurant on the colorful Iroha Robotayaki Namba Street and then returned to the hotel, preparing to leave Japan for Vietnam the next day.

THE SIXTH DAY – OCTOBER 22, 2017: KANSAI – TPHCM

China upholds the word “piety” and views Moggallāna Bodhisattva as an example of this quality.

Korea maintains the word “decorum” (as when a mother eats half a cup of rice, her daughter-in-law eats the half remaining). Vietnam preserves the word “uprightness” (kindness in a village and uprightness in a hamlet). It is more respectful of honest people than talented ones. For instance, if a younger brother earns money for his family and is often angry with siblings, then no one loves him, even though he is contributing to their welfare. However, if another brother does not have money, but comforts his family with kindness, he will receive love and gifts from everyone. That is the meanings of “decorum” and “uprightness.” In Japan, samurai is also “decorum” and “uprightness.” There is a saying: "Eat Chinese rice, drive a European car, and marry a Japanese wife." Japanese women are often calm, polite, and respectful, which are considered good qualities for a wife.

At 6:30 a.m. on October 22, 2017, we checked out of our hotel and had breakfast with bread and orange juice on the bus, as we were running late. Actually, yesterday we bought many instant Japanese noodles, so in the morning in our room, we cooked noodles with hot water and had already enjoyed it. It was raining when we went to Kansai airport to fly back to Ho Chi Minh City.

Kansai International Airport is an international airport located on an artificial island in the middle of Osaka Bay, thirty-eight kilometers (twenty-four miles) southwest of Ōsaka, near three cities including Izumisano (north), Sennan (south), Tajiri (center) in Osaka Province,

Japan. The airport is located off the coast of Honshu and was designed by the Italian architect, Renzo Piano. The airport serves as an international hub for all airlines.

Kansai opened on September 4, 1994. As of June 2014, it has become an Asian center with 780 weekly flights to Asia and Australia, fifty-nine weekly flights to Europe and the Middle East, and eighty weekly flights to North America. The airport was built in the middle of the sea (because the people refused to sell the land for it) about twenty years ago. It is constructed with millions of concrete pillars placed deep in the sea for a firm airport base. The bridge connection from the earth to the sea is five kilometers long. The height from the sea surface to the bridge is thirty-six meters. The bridge has two floors: the upper floor is for the buses and the lower floor is for trains. Kansai International Airport has Kix Duty Free, free tax and 5 percent discount (including perfume, alcohol and cigarettes). This is the last point to shop before making a flight to Ho Chi Minh City. Flight information: VN 321 KIXSGN 10:30 to 14:15. Due to the impact of a storm in the Philippines, the aircraft flew late and swayed so much in the air that everyone was silent and reciting the Buddha's name. But luckily, the group finally arrived at Tân Sơn Nhất Airport peacefully.

Quan Am Pagoda Asakusa, Tokyo

We had a memorable trip to Japan with a lot of learning, expanding on Japan's unique, deep, delicate, and Zen culture. The delegation has many good thoughts of Tokyo Capital, Vietnam Pagoda, Fuji Mountain, Kyoto City, Kinkakuji Golden Temple, and the Osaka Shrine of central Japan. We also experienced the onsen baths, shinkansen high-speed trains, and reaping as well as eating grapes in the garden. The trip departed in the east (Tokyo) and returned from the west (Sankai/Osaka) Japan to Vietnam. Thanks to each member of the delegation, the tourist company Đặng Lê, and a smart guide (anonymous) who presented the deeply unique culture of Japan for each member in the tour.

The poet Bùi Giáng Poet writes: "If you miss an appointment by an hour, you must wait for it a hundred years." Therefore, when there are dreams and chances, we

must grasp them at once; do not miss it. **Life is a dream; in a dream we also can hope.** No one pays tax in her or his dream, please dream it. May each of us in tour group have the opportunity to achieve our own dream. See you in another spiritual journey.

Namo Joyfulness Store Bodhisattva mahatat.

Diary of Japanese Tour, October 26, 2017

Thích Nữ Giới Hương

(huongsentemple@gmail.com)

BẢO ANH LẠC BOOKSHELF
from VEN. TN GIỚI HƯƠNG

1. Bodhisattva and Śūnyatā in the Early and Developed Buddhist Traditions
2. Bồ-tát và Tánh Không Trong Kinh Tạng Pali và Đại Thừa
3. Ban Mai Xứ Ấn (*The Dawn in India*), (3 vols)
4. Vườn Nai – Chiếc Nôi Phật Giáo (*Deer Park–The Cradle of Buddhism*)
5. Xá Lợi Của Đức Phật (*The Buddha's Relic*), Tham Weng Yew, translated into English by Dr. Bhikkhunī Giới Hương
6. Quy Y Tam Bảo và Năm Giới (*Take Refuge on Three Gems and Keep Five Precepts*)
7. Vòng Luân Hồi (*The Cycle of Life*)
8. Hoa Tuyết Milwaukee (*Snowflake in Milwaukee*)
9. Luân Hồi trong Lăng Kính Lăng Nghiêm (*The Cycle of Life in Śūrangama Sūtra*)
10. Nghi Thức Hộ Niệm Cầu Siêu (*The Ritual for the Deceased*)
11. Quan Âm Quảng Trần (*The Commentary of Avalokiteśvara Bodhisattva*)
12. Sen Nở Nơi Chón Tử Tù (*Lotus in the Prison*), many authors, translated into English by Dr. Bhikkhunī Giới Hương

13. Nữ Tu và Tù Nhân Hoa Kỳ (*A Nun and American Inmates*), (2 vols)
14. Nếp Sống Tỉnh Thức của Đức Đạt Lai Lạt Ma Thứ XIV (*The Awakened Mind of the 14th Dalai Lama*), (2 vols)
15. A-Hàm, Mưa pháp chuyển hóa phiền não (*Agama – A Dharma Rain transforms the Defilement*), (2 vols)
16. Góp Từng Hạt Nắng Perris (*Collection of Sunlight in Perris*)
17. Pháp Ngữ của Kinh Kim Cang (*The Vajracchedikā-Prajñāpāramitā-Sūtra*)
18. Tập Thơ Nhạc Nắng Lãng Nghiêm (*Songs and Poems of Śūraṅgama Sunlight*)
19. Chùa Việt Nam Hải Ngoại (*Overseas Vietnamese Buddhist Temples*), Vol 2, Võ Văn Tường & Từ Hiếu Côn, translated into English by Dr. Bhikkhunī Giới Hương
20. Việt Nam Danh Lam Cổ Tự (*The Famous Ancient Buddhist Temples in Vietnam*), Võ Văn Tường. Translated into English by Dr. Bhikkhunī Giới Hương
21. Rebirth Views in the Śūraṅgama Sūtra
22. The Commentary of Avalokiteśvara Bodhisattva
23. Phật Giáo-Một Bậc Đạo Sư, Nhiều Truyền Thống (*Buddhism: One Teacher Many Traditions*), iksu Tenzin Gyatso the Fourteenth Dalai Lama and Bhikṣunī Thubten Chodron. Translated into Vietnamese by Dr. Bhikkhunī Giới Hương

24. Nét Bút Nối Song Cửa (*Reflections at the Temple Window*)
25. Bản Tin Hương Sen (Newsletters)
26. Máy Nghe (Hương Sen Digital Mp3 Radio Speaker)
27. Phóng Sự về Chùa Hương Sen (*Introduction on Hương Sen Temple*)
28. Famous Words in Vietnamese-English: Danh Ngôn Nuôi Dưỡng Nhân Cách -*Good Sentences Nurture the Good Manner*, Thích Nữ Giới Hương collected
29. Hương Sen, Thơ và Nhạc, Nguyễn Hiền Đức - *Lotus Fragrance, Poem and Music*, Nguyễn Hiền Đức, English Interpreter: Thích Nữ Giới Hương
30. Cách Chuẩn Bị Chết và Giúp Người Sắp Chết-Quan Điểm Phật Giáo-*Preparing for Death and Helping the Dying – A Buddhist Perspective*, Sangye Khadro, English Interpreter: Thích Nữ Giới Hương
31. The Key Words in Vajracchedikā Sūtra
32. Văn Hóa Đặc Sắc của Nước Nhật Bản -*Exploring the Unique Culture of Japan* (Bilingual Language)
33. Three Jewels and Five Precepts
34. Sống An Lạc dù Đời không Đẹp như Mơ -*Live Peacefully though Life is not Beautiful as a Dream* (Bilingual Language)
35. Sarnath-The Cradle of Buddhism

36. Hãy Nói Lời Yêu Thương -*Words of Love and Understand* (Bilingual Language)

37. Văn Hóa CỔ Kim qua Hành Hương Chiêm Bái -
The Ancient-Present Culture in Pilgrim (Bilingual Language)

38. Cycle of Life

39. Nghệ Thuật Biết Sống -*Art of Living* (Bilingual Language)

40. Tuyển Tập Ni Giới trong Thời Hiện Đại –
Collection on Famous Buddhist Nuns in Modern Times (Bilingual Language)

41. Tuyển Tập 40 Năm Tu Học & Hoằng Pháp của Ni sư Giới Hương -*The Collected Book: 40 Years Studying and Serving Buddhism of Venerable TN Giới Hương* (Bilingual Language)

BUDDHIST MUSIC ALBUMS
from Poems of Thích Nữ Giới Hương

- 1) Đào Xuân Lộng Ý Kinh (*The Buddha Teachings Reflect in Cherry Flowers*)
- 2) Niềm Tin Tam Bảo (*Trust in Three Gems*)
- 3) Trăng Tròn Nghìn Năm Đón Chờ Ai (*Who is the Full Moon Waiting for over a Thousand Years?*)
- 4) Ánh Trăng Phật Pháp (*Moonlight of Dharma-Buddha*)
- 5) Bình Minh Tỉnh Thức (*Awakened Mind at the Dawn; Piano Variations for Meditation*)
- 6) Tiếng Hát Già Lam (*Songs from the Temple*)
- 7) Cảnh Đẹp Chùa Xưa (*The Magnificent Ancient Buddhist Temple*)
- 8) Karaoke Hoa Ưu Đàm Đã Nở (*An Udumbara Flower is Blooming*)
- 9) Hương Sen Ca (*Hương Sen's Songs*)
- 10) Về Chùa Vui Tu (*Happily Go to Temple for Spiritual Practices*)
- 11) Gọi Nắng Xuân Về (*Call the Spring Sunlight on*)

Please read Bảo Anh Lạc Bookshelf at our
website: www.huongsentemple.com

VĂN HÓA ĐẶC SẮC CỦA NƯỚC NHẬT BẢN

*****

Exploring The Unique Culture Of Japan

Thích Nữ Giới Hương

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

65 Tràng Thi - Quận Hoàn Kiếm - Hà Nội

Email: nhaxuatbanhongduc65@gmail.com

Điện thoại: 024.39260024 Fax: 024.39260031

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc: BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung

Tổng biên tập: LÝ BÁ TOÀN

Biên tập: Phan Thị Ngọc Minh

Sửa bản in và trình bày: TKN Viên Quang

In 1.500 cuốn, khổ 13 x 21 cm, tại Công ty TNHH TM-DV Hải Triều
,Tp.HCM Tp.HCM số 4583 - 2019/CXBIPH/30 – 86/HĐ. Số QĐXB của
NXB:767/QĐ-NXBHĐ cấp ngày 22/11/2019. In xong và nộp lưu chiểu năm
2019. Mã số tiêu chuẩn sách quốc tế (ISBN) 978-604-86-8350-4.

